

ကိုယ်သာနာ၍ စိတ်မနာစေနဲ့ တရားတော်

၃၃

(၂၂ + ၉ + ၆၂)

ကျေးဇူးတော်ရှင် မဟာထေရ် အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး
ဟောကြားတော်မူသော သစ္စာလေးပါးတရားတော်
အမှတ်စဉ်(၁၅)မှ ထုတ်နုတ်ပုံနှိပ်ပါသည်။

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ် ၁၂/၉၅ (၄)

- ထုတ်ဝေသူ - ဦးအောင်ချို (မြ-၀၈၃၁)၊ မိုးကုတ်ဝိပဿနာ
တရားစဉ်နှင့် လုပ်ငန်းစဉ်ပြန်ပွားရေး
အဖွဲ့ချုပ်၊ အမှတ် ၈၂၊ နတ်မောက်လမ်း၊
ရန်ကုန်မြို့။
- ပုံနှိပ်သူ - ဦးဝင်းအောင် (မြ - ၀၅၁၃၁)
သန်းထိုက်ရတနာပုံနှိပ်တိုက်၊
အမှတ် (၈၄၊၈၆)၊ ၅၀လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။
ဖုံး - ၂၉၈၆၇၄

ကျေးဇူးတော်ရှင် အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ
မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး
အမရပူရမြို့၌ ဟောကြားဆုံးမတော်မူသော

ကိုယ်သာနာ၍ စိတ်မနာစေနဲ့.

တရားတော်

(၂၂. ၉. ၆၂)

တေဇောဓာတ်က ပူလောင်၊ ပူလောင်ပြီး အရှိန်ရင့်ကျက်
သွားလို့ရှိရင် သူလည်းဖောက်ပြန်ပျက်စီးတာဘဲ (မှန်ပါ)
ဝါယောဓာတ်က ခိုင်တယ်၊ လှုပ်ရှားတယ်၊ ဒါလည်း သူ့သဘော
စွန့် သွားတယ်၊ ခိုင်တာလည်းမရှိတော့ဘူး၊ လှုပ်ရှားတာလည်း
မရှိတော့ဘူးဆိုတော့ ဒါ သူလည်းဖောက်ပြန်ပျက်စီးနေတာဘဲ
..... (မှန်လှပါဘုရား)။

တစ်ခါ ဝေဒနာဘက် ကြည့်လိုက်တော့ ဝေဒနာကလေး
တွေက သုခရယ်လို့ ပေါ်လာပြန်၊ ပျောက်ပျက် သွားပြန်တာဘဲ၊
ဒုက္ခရယ်လို့ ပေါ်လာပြန်လည်း ပျောက်ပျက်သွားတာဘဲ၊
ဥပေက္ခာရယ်လို့ အကြောင်းတိုက်ဆိုင်လို့ ပေါ်လာပြန်ရင်လည်း
ပျောက်ပျက်သွားတာဘဲ၊ အင်း ဝေဒနာဘက်ကလည်း ပျောက်

ပဉ္စမအကြိမ်

ပျက်တာဘဲ ရှိတယ် (မှန်ပါ)။

သညာဘက်ကလည်း သညာခြောက်မျိုးရှိသည့်အနက်
က ရူပါရုံမှတ်တဲ့ သညာ ရူပါရုံမှတ်ပြီး ပျောက်ပျက်သွားတယ်
..... (မှန်လှပါဘုရား) သဒ္ဓါရုံမှတ်တဲ့သညာ ဘာသံ၊ ညာသံ
မှတ်တဲ့ သညာလည်းမှတ်ပြီးသကာလ ဖေါက်ပြန်ပျက်စီး
သွားတာဘဲ (မှန်ပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် ခန္ဓာငါးပါးစလုံး စိတ်ရယ်၊ ရုပ်ရယ်၊ ဖြစ်မှု-ပျက်မှု
ချည်ဆံ (မှန်ပါ) ဒါတွေဟာ ဖေါက်ပြန်ပျက်စီးပြီးသကာလ
သွားကြတာဘဲ (မှန်ပါဘုရား)။

ဖေါက်ပြန်ပျက်စီးပြီးသကာလ သွားကြတော့ကို သူတို့
သည် ခိုင်ခန့်တည်တန့်ပြီသကာလ မာနေတယ်၊ ကျန်းမာ
နေတယ်ဆိုတဲ့ဥစ္စာ မောင်သစ် တစ်ခါမှ ပြောစရာမပါဘူး
(မှန်ပါ) ဖေါက်ပြန်ပျက်စီးနေတုန်း သွားပြီး ကျန်းမာနေတယ်လို့
ပြောလို့ ဆိုလို့ ရပါ့မလား (မရပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒီလိုဆိုမှ ရုပ်ဘက်က ကြည့်လိုက်လည်း မကျန်း
မာမှု ပျောက်ပျက်မှုနဲ့ လမ်းဆုံးတယ် (မှန်ပါ) ဝေဒနာ
ဘက်က ကြည့်လိုက်ပြန်လည်း ထို့အတူဘဲ၊ မကျန်းမာမှု ပျောက်
ပျက်မှုနဲ့ လမ်းဆုံးတယ် (မှန်ပါ)။

သညာကြည့်လိုက်ပြန်လည်း ထို့အတူဘဲ၊ မှတ်တော့

မှတ်နိုင်တာဘဲ၊ မှတ်ရင်းဘဲဖောက်ပြန်ပျက်စီးသွားတာဘဲ၊ မကျန်းမာမှုနဲ့ ပျက်စီးသွားတယ် (မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် ခန္ဓာငါးပါးမှာ ပျက်စီးရတယ်ဆိုကတည်းက ကျန်းမာလို့လား၊ မကျန်းမာမှုနဲ့ ပျက်စီးတာလားလို့ဆိုတာ မေးစရာ မေးခွန်းပါတယ် (မှန်ပါ) မကျန်းမာမှုကြောင့် ပျက်စီးသွားတယ်လို့မှတ်ရမယ် (မှန်ပါ)။

ခန္ဓာငါးပါးမှာ အားလုံး ဒကာဒကာမတွေ ဖောက်ပြန်ပျက်စီးသွားတယ်ဆိုရင် ကျန်းမာမှုရှိလို့လား၊ မကျန်းမာမှုနဲ့ ပျက်စီးတာလား (မကျန်းမာမှုနဲ့ ပျက်စီးတာပါဘုရား)။

မကျန်းမာမှုနဲ့ ပျက်စီးတယ်လို့ဉာဏ်ကလေးထိုးထွင်းပြီး သကာလ ပျက်စီးတယ်ဆိုကတည်းက ပျက်စီးဘို့ရာ ဖြစ်-ဒုက္ခပါ ပြီးသကာလလာတော့ ပျက်စီးခြင်း၊ ဆုံးရှုံးခြင်း၊ ပျောက်ပျက်ခြင်း၊ ဒါတွေ အကုန်ရောက်ပြီးသကာလ သွားခြင်းသည်ကားလို့ ဆိုလို့ ရှိရင်ဖြင့် ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ ဘယ်သူကြည့်လိုက်၊ ကြည့်လိုက် မကျန်းမာမှုနဲ့ ပျောက်ပျက်သွားတာချည်းဘဲ (မှန်ပါ) တိုတို ပြောတော့ ဆင်းရဲမှုနဲ့ ပျောက်ပျက်သွားတာချည်းဘဲ (မှန်ပါ) မဆိုနိုင်ဘူးလား (ဆိုနိုင်ပါတယ်ဘုရား)။

ဆင်းရဲမှုနဲ့ ပျောက်ပျက်သွားတာချည်းဘဲဆိုတော့ ဒကာ ဒကာမတွေ ဝိပဿနာဉာဏ်နဲ့ ခန္ဓာတင်လိုက်တဲ့အခါကျတော့

အင်း..... ပျောက်ပျက်သွားပါလား.....။ မကျန်းမာလို့ ပျောက်
ပျက်သွားတာကိုး-လို့ ဝိပဿနာဉာဏ်နဲ့ ကြည့်ပေးပါ
(မှန်လှပါဘုရား)။

မကျန်းမာလို့ ပျောက်ပျက်သွားတာချည်းဘဲ နာတာ
ကလေး ပျောက်ပျက်သွားတယ်၊ အင်း..... မကျန်းမာမှုကြောင့်
ဆုံးရှုံးသွားတယ်၊ ကောင်းတာကလေး ပျက်စီးသွားလည်း
မကျန်းမာမှုကြောင့် သူဆုံးရှုံးသွားတာဘဲ..... (မှန်ပါ) ဘယ်စိတ်
လာလာ၊ ဦးဘသန်းတို့၊ ဦးကျော်မောင်တို့ မကျန်းမာမှုကြောင့်ဘဲ
ပျက်စီးသွားတာဘဲ..... (မှန်ပါ)။

ဒါကြောင့် ဒီ ပျက်စီးတာတွေက ခဏခဏခန္ဓာထဲမှာ
အများကြီး၊ ရုပ်ဘက်ကလည်း အများကြီး၊ ဝေဒနာ သညာ သင်္ခါရ
ဝိညာဏ်ဆိုတဲ့ နာမ်ဘက်ကလည်း အများကြီး..... (မှန်ပါ) ဒါတွေ
ပျက်စီးနေတော့ ဘယ်အချိန် ကျန်းမာသတုံးလို့ မေးလို့ရှိရင်ဖြင့်
..... ဘယ်အချိန်မှ မကျန်းမာဘူး၊ ဖေါက်ပြန် ပျက်စီးနေတာ
ချည်းဘဲ..... (မှန်ပါ) ရှင်းကြပလား..... (ရှင်းပါပြီ)။

ဘယ်အချိန် ကျန်းမာသတုံးမေးရင် ဘယ်နှယ်ဖြေကြ
မလဲ (ဘယ်အချိန်မှ မကျန်းမာပါဘုရား) ဘယ်အချိန်မှ
မကျန်းမာဘူး၊ ဖေါက်ပြန်ပျက်စီးနေတဲ့အချိန်သာရှိတယ်
(မှန်လှပါဘုရား)။

အဲဒီတော့ အားလုံးဒကာဒကာမတွေ ဖေါက်ပြန် ပျက်စီး
တာသည် ကျန်းမာမှုရှိလို့လား.....၊ မကျန်းမာမှုတွေဘဲလား.....
(မကျန်းမာမှုတွေပါဘုရား)။

မကျန်းမာမှုတွေဘဲလို့ ဒကာဒကာမတွေက မှတ်ထားဖို့
အရေးကြီးပါတယ် (မှန်ပါ)။

အဲဒီမကျန်းမာမှုတွေကြောင့် ပေါ်လာလိုက်ပျောက်သွား
လိုက်၊ ပေါ်လာလိုက်-ပျောက်သွားလိုက်..... ဒါဖြင့် ခန္ဓာငါးပါးမှာ
ပေါ်-ပျောက်မှတ်စပ်ပါး ဦးသန်းမောင်တို့၊ ဦးကျော်မောင်တို့
ဘာရှိသေးသတဲ့..... (မရှိပါဘုရား)။

မရှိတော့ ဘယ်အချိန်မဆို မကျန်းမာမှုနဲ့ အချိန်ကုန်
သွားတာဘဲဆိုတဲ့ဥစ္စာ ငြင်းဖို့မလိုတော့ဘူး..... (မလိုပါဘုရား)
လိုသေးသလား..... (မလိုပါဘုရား)။

အဲဒီတော့ အရိယာတို့၏ မျက်လုံးနဲ့ ကြည့်လိုက်တဲ့
အခါကျတော့ ဒီခန္ဓာကြီးကြည့်လိုက်တဲ့အခါကျတော့ အတူသာ
နေရတယ်၊ မကျန်းမာမှုနဲ့ ပျက်စီးနေတာတွေချည်း တွေ့နေရ
တော့ ဒီခန္ဓာကြီးနဲ့ ခွဲလိုက်ရလို့ရှိရင်ဖြင့် ကျန်းမာမှာဘဲ ဒီလိုလာ
တယ်..... (မှန်ပါ)။

ဒီခန္ဓာကြီးနဲ့ ခွဲခွာလိုက်ရလို့ရှိရင်ဖြင့် ကျန်းမာမှာဘဲဆို
တော့ ခန္ဓာရှိမှုကို သူတို့ သဘောကျနေသလား၊ ခန္ဓာမရှိမှုကို

သဘောကျနေသလား (ခန္ဓာမရှိမှုကို သဘောကျပါတယ် ဘုရား)။

အဲ ခန္ဓာမရှိမှု သဘောကျနေတာသည် မှတ်ထား လိုက်စမ်းပါ။ နိဗ္ဗာန်ကို သဘောကျနေတာ (မှန်ပါ)။

ဘာဖြစ်လို့တုံးဆိုတော့ ခန္ဓာကြည့်လိုက်တော့ မေါက်ပြန် ပျက်စီးနေတာ တွေ့ရတယ် (မှန်ပါ)။

ခန္ဓာကြည့်လိုက်တော့ ဘာတွေ တွေ့ကြသလဲ (မေါက်ပြန်ပျက်စီးနေတာ တွေ့ရပါတယ်ဘုရား)။

မေါက်ပြန် ပျက်စီးတာတွေချည်းတွေ့ပြီးသကာလ နေ တော့ နာမ်၊ ရုပ်ကြည့်လိုက် မေါက်ပြန် ပျက်စီးတာတွေ့လိုက် ပြင်လို့ဖြင့် မရပါဘူး၊ ဝိပါကဝဋ်ဟေ့ (မှန်ပါ)။

ဝိပါကကအကျိုးပေးတာ ဝဋ်က ဒါချည်းလှည့်ဖြစ်နေတာ (မှန်ပါ) ဒါချည်းဖြစ်တယ်၊ မေါက်ပြန်လိုက်-ပျက်စီးလိုက်၊ မေါက်ပြန်လိုက်-ပျက်စီးလိုက်၊ မောင်ချစ်စိန် ဒီအတိုင်းနေတယ် (မှန်ပါ)။

ဒီအတိုင်းနေတာ ကြည့်လိုက်တော့ သူတို့အရိယာပုဂ္ဂိုလ်၊ အရိယာမျက်လုံးနဲ့ ကြည့်လိုက်တော့ ဒီခန္ဓာကြီးနဲ့ နေတာ ပျော်လိမ့်မလား၊ အင်း ဒီခန္ဓာဝန်များ ချပစ်လိုက်ရလို့ရှိရင် ကောင်းလိမ့်မလား ဆိုတာ ခင်ဗျားတို့ဘဲ တွေးကြည့်ရင် ပေါ်ပါပြီ

..... (မှန်ပါ)။

ဘယ်နှယ်ပေါ်လိမ့်မယ်ထင်ကြသလဲ (ခန္ဓာဝန်ချ
ပစ်ရင် ကောင်းလိမ့်မယ်ဘုရား)။

ခန္ဓာဝန်ချပစ်လိုရှိရင်ဖြင့်ဦးဘသန်းချက်ချင်းချလိုရှိရင်
ချက်ချင်း သဘောကျတယ် (မှန်ပါ)။

ကျုပ်တို့-ခင်ဗျားတို့လို နောက်ခန္ဓာတောင့်တချင် တဲ့
စိတ်ဟာ ဦးဘသန်းလက်ရှိခန္ဓာကို အနာနဲ့ ဖောက်ပြန်ပျက်စီးနေ
တာကို မကြည့်မိလို့ နောက်ခန္ဓာ တောင့်တ-တာ (မှန်ပါ)
ဟုတ်ပလား: (ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား)။

လက်ရှိခန္ဓာကြီး၏ ဖောက်ပြန် ပျက်စီးနေတာကို အရိယာ
မျက်လုံးတပ်ပြီး မကြည့်တတ်တာနဲ့ နောက်ခန္ဓာ တောင့်တတယ်-
ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပါယ်ဟာ မရောက်ဘူးလား၊ ရောက်သလား:
(ရောက်ပါတယ်ဘုရား)။

အေး: ဒါကြောင့် နောက်ခန္ဓာ တောင်းတတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်
များ အရိယာမျက်လုံးကလည်းမရှိ၊ အရိယာတို့၏ တပည့်သား
မျက်လုံးကလည်းမရှိ (မှန်ပါ) အရိယာမဖြစ်လို့ အရိယာ
မျက်လုံးမရှိချင် နေပါစေတော့ မောင်သစ် (မှန်ပါ) အရိယာ
တို့၏ တပည့်သားဖြစ်တဲ့ မျက်လုံးနဲ့ တပ်ကြည့်ပြန်တော့လည်း
ပေါ်တယ်- ဟေ့ (မှန်ပါ) အဲ ဝိပဿနာမျက်လုံးကို

ပဉ္စမအကြိမ်

ဆိုပါတယ် နော် (မှန်ပါ)။

ဝိပဿနာမျက်လုံးကို ဆိုပါတယ်။ အဲဒီ ဝိပဿနာ
မျက်လုံးနဲ့ တပ်ကြည့်လိုက်မယ်ဆိုလို့ရှိရင်လည်း ဖောက်ပြန်
ပျက်စီးတာဘဲ ဘယ်တော့ ကျန်းမာတာပါသေးတဲ့ (မပါ-
ပါဘုရား)။

ဖောက်ပြန် ပျက်စီးနေတာချည်းဘဲ။ ဘယ်တော့မှ
ကျန်းမာတာ မပါဘူးလို့ ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာဒကာမတွေမှာ အဲဒီလို
ကြည့်နေတဲ့အချိန်ကျလို့ရှိရင်ဖြင့် အရိယာတို့၏ တပည့်သား
မျက်လုံးနဲ့ တပ်ကြည့်လိုက်တဲ့အခါ အင်း ဒီခန္ဓာကြီးနဲ့ မနေ
ရလို့ရှိရင်ဖြင့် ဝဋ်မြစ်ကျွတ်တာဘဲဆိုတဲ့ အသိဉာဏ် ပေါ်မလာ
ဘူးလား (ပေါ်လာပါတယ်ဘုရား) ဝဋ်ကောင်ကြီး လုံးလုံးပဲ
ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပါယ်လည်း သူဉာဏ်ထဲမှာ ရှင်းပေးထားတယ်
(မှန်လှပါဘုရား)။

ဝဋ်ကောင်ကြီးလုံးလုံး။ အင်း ဒါများ ကျွတ်သွားလို့
ရှိရင်ဖြင့် ချမ်းသာအစစ်တော့ဖြင့် တွေ့ရမှာဘဲဆိုတာ မလာပေ
ဘူးလား (လာပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒီ ခန္ဓာကို အရိယာပုဂ္ဂိုလ်များ ခန္ဓာဝန်ကို ချချင်
တယ်ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပါယ်ဟာ အကုန်ရှင်းသွားပြီ (ရှင်းပါပြီ
ဘုရား)။

ခန္ဓာဝန်ချချင်တယ်ဆိုတဲ့အဓိပ္ပါယ် ဘယ်နှယ်နေ
ကြသလဲ (ရှင်းပါတယ်ဘုရား) ရှင်းသွားပြီ နော်
(မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် အားလုံး ဒကာဒကာမတွေမှာ ဒီ မျက်လုံးရဖို့ရာ
တယ် အရေးကြီးပါလား (ကြီးပါတယ်ဘုရား)။

ဒီ မျက်လုံးမှ မရလိုရှိရင် ခန္ဓာဝန် ချုပ်ငြိမ်း ရုတ်သိမ်းတဲ့
နိဗ္ဗာန်ကို သဘောမကျဘူး (မှန်ပါ) ဒီ မျက်လုံးရထားတဲ့
ပုဂ္ဂိုလ်ကတော့ နိဗ္ဗာန်ကို သူမတွေ့ရသေးငြားသော်လဲ မှန်းဆပြီး
တော့ အဲဒီရောက်မှ အေးမှာဘဲ-ဆိုတဲ့ စိတ်ကလေးဟာ လာသေး
တယ် (မှန်ပါ) ရှင်းကြပလား (ရှင်းပါပြီ)။

ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့ကို အခု-အရိယာမျက်လုံးတပ်ပြီး
သကာလ ဆရာဘုန်းကြီးက ဟေ့ စိတ်ကလေး ဘယ်လို
ကြည့်စမ်းပါ၊ ဘယ်လိုကြည့်စမ်းပါဆိုတာ မကျန်းမာပြီး ပျက်စီး
တာတွေ မြင်အောင်လို့ မောင်သစ် အကြည့်ခိုင်းတာ
(မှန်ပါ)။

ပေါ်လာတယ်ဆိုကတည်းက တော်တော်ကြာ ခဏ
ကလေးနေပြီး ပျက်စီးသွားတာ (မှန်ပါ) ပေါ်လာလိုက်-
ပျက်စီးလိုက်၊ ပေါ်လာလိုက်-ပျက်စီးလိုက်၊ ရုပ်ကလေးကြည့်
လိုက်ထို့အတူ ဝေဒနာကြည့်လိုက်ထို့အတူ စိတ်ကြည့်

လိုက် ထိုအတူ ဖေါက်ပြန်ပျက်စီးနေကြတာချည်း မြင်မနေဘူး
လား: (မြင်နေပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒီကဲ့သို့မြင်တဲ့အခါကျတော့မှ ဪ ဒါအရိယာ
တပည့်သားတို့၏ မျက်လုံးလို့ မှတ်လိုက်စမ်းပါ (မှန်ပါ)။

အဲဒီပုဂ္ဂိုလ်များကတော့ဖြင့် ဒီခန္ဓာကြီးနဲ့ ပျော်လိမ့်မယ်၊
ဒီခန္ဓာကြီးကို နောက်ထပ် အဖေ လုပ်ချင်လိမ့်မယ်ဆိုတာ
မောင်သစ် ရှိပါ့မလား: (မရှိပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒီအရိယာမျက်လုံးဟာ အလွန်အရေးကြီးပါတယ်
..... (မှန်ပါ) သူမရှိရင် ဒုက္ခသစ် ရှာမှာဘဲ။ သူရှိရင် ဒုက္ခသစ်
မရှာတော့ဘူး: (မှန်ပါ) ပေါ်ကြပလား: (ပေါ်ပါပြီ)။

သူသာ အရိယာမျက်လုံးသာ မရှိသေးလို့ရှိရင် ဘုံဘဝ
တွေ ရောက်ချင်တော့ ဒုက္ခသစ်ရှာမှာဘဲ မဟုတ်ဘူးလား:
(မှန်ပါ) အရိယာမျက်လုံးတပ်ပေးလိုက်တော့ သေသေချာချာ
ကိုယ်ကိုယ်တိုင် မြင်ရတဲ့အခါကျလို့ရှိရင်ဖြင့် ခဏခဏ
ကိုယ့်မသာ ကိုယ်မြင်ရမယ်။

ကိုယ့်မသာ ကိုယ်မြင်ရဆိုတာ ကိုယ်ဉာဏ်နဲ့ကြည့်လိုက်
တော့ ကိုယ့်မသာတွေ ကိုယ်မမြင်ရဘူးလား: (မြင်ရပါတယ်
ဘုရား)။

ဝေဒနာကွန္ဓာရှုတဲ့ ဒကာဒကာမတွေကလည်း ဝေဒနာ

ပဉ္စမအကြိမ်

ကွန္ဒာကြီး ပျက်စီးနေပုံကို ရူပကွန္ဒာကြည့်တဲ့ ဒကာဒကာမတွေက
လည်း ရူပကွန္ဒာပျက်စီးသွားတော့၊ ကိုယ့်မသာကလေးတွေ
ကိုယ်မြင်ပြီး သကာလ ခန္ဓာနဲ့ အတူတူနေရတာဟာ အသုဘနဲ့
အတူတူနေရတာ၊ ဝေဒနာနဲ့ အတူတူနေရတာဟာ ဒုက္ခနဲ့ အတူတူ
နေရတာ၊ အရိယာမျက်လုံးတပ်ကြည့်လိုက်တော့ ဒါကလေးတွေ
ကို ကွင်းကွင်း-ကွက်ကွက် မမြင်ပေဘူးလား (မြင်ပါတယ်
ဘုရား)။

အဲဒီကဲ့သို့ ကွင်းကွင်းကွက်ကွက် မြင်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်များထဲက
ဒီခန္ဓာနဲ့ ကွဲရလို့ရှိရင် ကောင်းသေးတယ် (မှန်ပါ) နောက်ခန္ဓာ
မရလို့ရှိရင် ဒီထက်ပိုကောင်းတယ် (မှန်ပါ) ဒီ စိတ်တွေ
မလာပေဘူးလား (လာပါတယ်ဘုရား) ဒီခန္ဓာလည်း
သာယာတဲ့စိတ်ရှိသေးရဲ့လား (မရှိပါဘုရား) နောက်ခန္ဓာကို
တောင်းတတဲ့ စိတ်ကော (မရှိပါဘုရား)။

နောက်ခန္ဓာလည်း တောင်းတတဲ့ စိတ်လာမယ် မဟုတ်
ပါဘူး (မှန်ပါ) အဲဒါမျက်လုံးတစ်လုံးက ကျေးဇူးပြုလိုက်တယ်
..... (မှန်လှပါဘုရား)။

ဘယ်နှယ်ဆိုကြမယ် (မျက်လုံးတစ်လုံးက ကျေးဇူး
ပြုလိုက်ပါတယ်ဘုရား)။

မျက်လုံးတစ်လုံးက ကျေးဇူးပြုလိုက်တယ်၊ မျက်လုံးက

ပဉ္စမအကြိမ်

ဘာမျက်လုံးတုံးဆိုတော့ အရိယာတို့၏ တပည့်သားမျက်လုံး.....
(မှန်လှပါဘုရား)။

သူက အရိယာမဖြစ်သေးတော့ အရိယာတို့၏ တပည့်
သားမျက်လုံးနဲ့ ကိုယ့်ခန္ဓာကိုယ်ကြည့်လိုက်တော့မှ မမာပြီး
သေနောတာတွေချည်းမြင်တယ် (မှန်ပါ)။

ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ ဘာတွေမြင်တယ် (မမာပြီးသေ
နေတာတွေ မြင်ပါတယ်ဘုရား)။

မမာပြီးသေနောတာတွေချည်း မြင်နေတယ်..... (မှန်ပါ)
အဲဒီအမြင်ရောက်အောင် ယောဂီတရားအားထုတ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များ
ဪ ပျက်စီးသွားပြန်ပြီ-ပျက်စီးသွားပြန်ပြီဆိုတဲ့
ဉာဏ်ကလေးနဲ့ စိတ်ကလေးပေါ်လိုက်-ကြည့်လိုက် မရှိပြန်ဘူး၊
ဪ မမာပြီး ပျက်စီးသွားပြန်ပြီ-ဟုတ်လား..... (မှန်ပါ)။

ဘယ်စိတ်လာလာ ပျောက်ပျက်သွားရင် ဘယ်နှယ်ဆို
ကြမယ် (မမာပြီး ပျက်စီးသွားပါတယ်ဘုရား)။

မမာပြီး ပျက်စီးသွားတာတွေဘဲဆိုတဲ့ အဓိပ္ပါယ် အကော်
ရှင်းပါတယ် (မှန်ပါ)။

အဲဒီတော့ အဲဒီမျက်လုံးကလေးမရ၊ ရအောင် လုပ်မှသာ
လျှင် လက်ရှိခန္ဓာကိုလည်း မလိုချင်၊ လက်မဲ့ခန္ဓာကိုလည်း
မတောင့်တ (မှန်ပါ) ဒီ ဉာဏ်ပေါ်ရမယ် (မှန်ပါ)။

လက်ရှိခန္ဓာ (မလိုချင်ပါဘုရား) လက်မဲ့ခန္ဓာ
(မတောင့်တပါဘုရား)။

အဲဒီ မလိုချင်တာနဲ့ မတောင့်တတာ မောင်ချစ်စိန်
အဖိုးတန်ပြီ (မှန်ပါ)။

ဒါ ဝိပဿနာဂူပါ။ ဝိပဿနာဂူပါလို့ ဒကာဒကာမ
တွေဟောနေတာက လက်ရှိခန္ဓာမလိုချင်၊ နောက်ခန္ဓာမတောင့်
တ၊ လက်ရှိခန္ဓာကလည်း ဒုက္ခသစ္စာမို့ လက်မဲ့ခန္ဓာကလည်း
တောင့်တမိရင် ဒုက္ခသစ္စာအနာတွေသာ လာမှာဖြစ်နေသော
ကြောင့်၊ ဒီမျက်လုံးမရ၊ အရယူကြပါဆိုတာ ဘုရားသခင်ကိုယ်
တော်မြတ်ကြီးနဲ့တကွ ဆရာသမားများက လေးလေးနက်နက်
တိုက်တွန်းပါတယ် (မှန်ပါဘုရား)။

ဒါကြောင့် ဝိပဿနာဂူပါ။ ဝိပဿနာဂူပါလို့ ဟောနေ
တာဟာ လက်ရှိခန္ဓာလည်း မလိုချင်၊ လက်မဲ့ခန္ဓာလည်း မတောင့်
တဖို့အလုပ်တွေ (မှန်ပါ)။

လက်ရှိခန္ဓာ (မလိုချင်ပါဘုရား) လက်မဲ့ခန္ဓာ
(မတောင့်တပါဘုရား)။

အဲ လက်ရှိခန္ဓာမလိုချင်-လက်မဲ့ခန္ဓာမတောင့်တ
ဖြစ်အောင်လို့ ဝိပဿနာကြိုးစားကြဆိုတဲ့ဥစ္စာ မောင်ချစ်စိန်
အင်မတန်အဖိုးတန်တဲ့စကား (မှန်ပါဘုရား)။

ပဉ္စမအကြိမ်

အင်မတန် အဖိုးတန်တယ်၊ လက်ရှိခန္ဓာ မလိုချင်ဆိုတာ
လည်း ဒုက္ခသစ္စာ၊ အမြဲတမ်းဝေဒနာနဲ့ ပျက်စီးနေတာ ဒီနည်းပဲ
..... (မှန်ပါ) လက်မဲ့ခန္ဓာ မတောင့်တတာကလည်း ဒီနည်းပဲ
လာမှာဘဲဆိုတာက ဒီဒုက္ခသစ္စာနဲ့ ဒီဝေဒနာတွေနဲ့ ဒီဇဏခဏ
အသေကလေးပဲ လာမယ်ဆိုတာက သိပြီးသားဖြစ်နေတော့
လက်မဲ့ခန္ဓာလည်း တောင့်တပါဦးမလား (မတောင့်တပါ
ဘုရား)။

အေး ဒါကြောင့် ဝိပဿနာလုပ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များ
ဘယ်အကျိုးငှာတုံးဆိုတော့ ဒကာဒကာမတွေ ဖြေတတ်ကြပလား
..... (ဖြေတတ်ပါပြီ) လက်ရှိခန္ဓာမလိုချင် လက်မဲ့ခန္ဓာမတောင့်
တအောင်လို့ လုပ်ကြတာနော် (မှန်ပါဘုရား)။

လက်ရှိခန္ဓာ (မလိုချင်အောင်လို့) လက်မဲ့ခန္ဓာ
(မတောင့်တအောင်လို့) မတောင့်တအောင်လို့ လုပ်ကြရတာ။

အဲဒီတော့ လုပ်နေလို့ ဖြစ်ပျက်မြင်တယ်၊ မျက်စိမြင်
တယ်ဆိုငြားသော်လည်း- အခုတစ်လုံးပေါ်ဖို့ဘဲ အရေးကြီးတယ်
..... (မှန်ပါ) ရှင်းပလား (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

အခုပြောတဲ့ တစ်လုံးဟာ သိပ်အရေးကြီးတယ်
(မှန်ပါ) လက်ရှိခန္ဓာမလိုချင်တဲ့ ဉာဏ်ပေါ်အောင် ဝမ်းထဲကမှတ်
..... (မှန်ပါ) လက်မဲ့ခန္ဓာ မတောင့်တတဲ့ ဉာဏ် ပေါ်လာမှ

(မှန်ပါ) ဒါ ဝိပဿနာအစစ်ကိုးဗျ (မှန်ပါ) သဘောပါကြ
လား: (ပါ-ပါပြီဘုရား)။

ဘာကြောင့်တုံးလို့ မေးတဲ့အခါလက်ရှိခန္ဓာက အမြဲတမ်း
အနာပေါက်ပြီးပျက်စီးတာဘဲ (မှန်ပါ) လက်မဲ့ခန္ဓာကလည်း
ထို့အတူဘဲလာရင် အမြဲတမ်းအနာပေါက်ပြီး ပျက်စီးတာဘဲ
လာမှာဘဲ (မှန်ပါ) ဒီပြင် ကောင်းတာလာစရာ မြင်သေးရဲ့
လား: (မမြင်ပါ) ရှင်းပလား: (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

အဲဒီတော့ကို လက်ရှိခန္ဓာ မလိုချင်ဆိုတာက မဂ်
(မှန်ပါ) လက်မဲ့ခန္ဓာ မတောင့်တဆိုတာ မဂ်ကြောင့် တဏှာသေ
တာပြောတာ (မှန်ပါဘုရား)။

လက်ရှိခန္ဓာ မလိုချင်ဆိုတာက မဂ်ဉာဏ်ပေါ်တာ၊
ဝိပဿနာ မဂ်ဉာဏ် မပေါ်လာဘူးလား: (ပေါ်လာပါ
တယ်ဘုရား)။

ဒါက လက်ရှိခန္ဓာဘာတုံး: (မလိုချင်ပါ) နောက်က
တဏှာသေပြီးသကာလ နေသောကြောင့် လက်မဲ့ ခန္ဓာလည်း
မတောင့်တတော့ဘူးဆိုတာလည်း ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ကြည့်လိုက်တော့
ရှေ့ကမဂ်၊ နောက်က တဏှာသေတာ ဟောနေတာ
(မှန်ပါဘုရား)။

ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကြည့်ပါ။ ၁-နံပါတ်ထဲမှာရှိတဲ့ ခန္ဓာငါးပါး

ပဉ္စမအကြိမ်

တစ်ပါးပါး ဖောက်ပြန်ပျက်စီးတာ မြင်လို့ရှိရင်ဖြင့် လက်ရှိ ခန္ဓာ
မလိုချင်တဲ့ဝိပဿနာမဂ်ဉာဏ်မဖြစ်ဘူးလား..... (ဖြစ်ပါတယ်)
လက်မဲ့ခန္ဓာ တောင့်တတဲ့တဏှာကော လာနိုင်သေးရဲ့လား.....
(မလာနိုင်ပါဘုရား)။

ဘာဖြစ်လို့ မလာသလဲဆိုတော့ အို ဒီမဂ်က
သတ်ထားပြီ (မှန်ပါ) မဆိုနိုင်ဘူးလား..... (ဆိုနိုင်ပါတယ်
ဘုရား)။

အဲဒီမဂ်ကသတ်ထားတော့ ဪ..... ဝိပဿနာအလုပ်
ဟာ တယ်ကျေးဇူးများပါလား၊ လက်ရှိခန္ဓာကိုလည်း အနာပေါက်
ရောက်ပြီးသေတဲ့အတွက်မလိုချင်..... (မှန်ပါ) ရှင်းပြီနော်.....
(ရှင်းပါပြီဘုရား)။

လက်မဲ့ခန္ဓာ မတောင့်တတာကလည်း တောင့်တတဲ့
တရားကိုက လက်ရှိခန္ဓာမလိုချင်တဲ့ဉာဏ်ကသတ်ပစ်လိုက်တယ်
..... (မှန်ပါ) ၃-နံပါတ်က လာသေးရဲ့လား..... (မလာပါ)
တဏှာ၊ ၂ပါးဒါန့် လာသေးရဲ့လား..... (မလာပါဘုရား)။

မလာတော့ လက်ရှိခန္ဓာမလိုချင်၊ လက်မဲ့ခန္ဓာ မတောင့်
တတာသည် ဝိပဿနာဉာဏ် (မှန်ပါ) ဒီကို တက်လာရင်
မဂ်ဉာဏ်မဆိုနိုင်ဘူးလား..... (ဆိုနိုင်ပါတယ်ဘုရား)။

ဪ..... ဒါဖြင့်သူမှအမှန်ဖြစ်တော့မယ်..... (မှန်ပါ)

ပဉ္စမအကြိမ်

ဒါကြောင့်သူ့ကို သမ္မာဒိဋ္ဌိဆိုတဲ့ နာမည်ပေးရတယ်..... (မှန်ပါ)
သမ္မာက=မှန်ကန်ဟာ၊ ဒိဋ္ဌိက=မြင်တာ (မှန်ပါဘုရား)။

အမှန်အမြင်ကို ရလာတဲ့အခါကျတော့ မောင်ချစ်စိန်
လက်ရှိခန္ဓာ ဘာတဲ့..... (မလိုချင်ပါ) လက်မဲ့ခန္ဓာကကော
(မတောင့်တပါ) အင်း..... ဘယ်နှယ်ကြောင့်ပါလိမ့်..... (အမှန်
မြင်လိုပါဘုရား)။

အမှန်ဉာဏ်ဆိုတော့ ၂-နဲ့ ၃-ကြားထဲမှာ မဂ်ကလေးဝင်
တယ် (မှန်ပါ) ၂-နဲ့ ၃-ကြားထဲမှာ မဂ်ကလေးဝင်ပါတယ်။

အဲဒီမဂ်ကလေးဟာက နှစ်မျိုးယူနိုင်တယ် (မှန်ပါ)
လက်ရှိ ရှေ့ပိုင်းက ၂-နံပါတ်ကိုတော့ သူမလိုချင်ဘူး၊ ၃-နံပါတ်
တောင့်တတဲ့ တဏှာကို သူသတ်တယ် (မှန်ပါ) သဘောပါ
ပလား (ပါ-ပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် မဂ်ကလေးသည် ရှေ့ပိုင်းကိုလည်း ဒုက္ခသစ္စာမြင်
တယ်၊ နောက်ပိုင်းကိုလည်း တဏှာသတ်တယ်၊ မဆိုနိုင်ဘူးလား
..... (ဆိုနိုင်ပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒီတော့ မဂ်သည် ဒုက္ခကိုလည်း သိ၊ သမုဒယကိုလည်း
ပယ်တယ် (မှန်ပါ) ရှင်းပလား (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒုက္ခကို (သိပါတယ်) သမုဒယကို (ပယ်ပါ
တယ်) အေး..... ဒါဖြင့် ဝိပဿနာဂူနေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များမှာ ဒုက္ခကို

ကြည်-ဒုက္ခဖြစ်ကြောင်းကို ပယ်နေတဲ့အလုပ်ဟာ ဝိပဿနာ
လုပ်နေတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်၏ အကျိုးရှိတဲ့အလုပ်လို့မှတ်လိုက်စမ်းပါ.....
(မှန်ပါ့ဘုရား)တော်တော်အရေးကြီးတယ်ဒီဥစ္စာက..... (မှန်ပါ
ဘုရား)။

အဲဒီတော့ကိုဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးသည် ဘဂ္ဂ
တိုင်းကို အလည်သွားတယ်၊ ဘဂ္ဂတိုင်းကို အလည်သွားတော့
သုဿရဂီရိတောင်ခြေရင်းမှာ နကုလမာတာတို့ နကုလပိတာ
တို့ဆိုတာရှိတယ်..... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

အဲဒီရောက်သွားတဲ့အခါကျတော့ ဘုရားသခင်ကိုယ်
တော်မြတ်ကြီးဟာ အဘိုးကြီးအဖွားကြီး နကုလမာတာနဲ့ နကုလ
ပိတာက ဘုရားကြွလာတယ်ဆိုရင် ဟာ၊ သားကြီးကြွလာပြီ အမေ၊
အဖေအိုမှာပဲရောက်လာတော့ သိပ်တော့ကောင်းလှတယ်မဟုတ်
ဘူးဆိုပြီးတော့ နှုတ်ဆက်ကြတယ်..... (မှန်ပါ) ဒါကြောင့်
အကြမ်းဝင်တဲ့အထဲမှာ ဧတဒ်ဂရတယ်၊ နကုလမာတာတို့၊ နကု
လပိတာတို့နော်..... (မှန်ပါ) ဘုရားနဲ့ အကြမ်းဝင်တဲ့အထဲမှာ၊
ရောက်လာတယ်ဆိုရင် သားကြီးခေါ်တာကိုး..... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ခေါ်တော့ ခေါ်မှာဘဲတဲ့ ခေါ်ရမှာဘဲ၊ ဘုရားဟာ သူတို့
လင်မယားအိမ်ထောင်ကျလို့သူတို့ဝမ်းထဲမှာ ပဋိသန္ဓေနေပြီးသား
ဖြစ်ခဲ့ရတာက တိုက်ရိုက်က ငါးရာတဲ့..... (မှန်ပါ) တိုက်ရိုက်

က ဘဝငါးရာဖြစ်ခဲ့ရတယ်။

ဒီအဘိုးကြီးနဲ့ ဒီအဖွားကြီးနဲ့ အိမ်ထောင်မကျဘဲ အဘိုးကြီးက တစ်ပါးသော ဒကာမနဲ့ အိမ်ထောင်ကျလို့ ဘုရားက ပဋိသန္ဓေနေတာက ဘဝငါးရာ (မှန်ပါ) ဒီအဖွားကြီးက နုကုလပိတာနဲ့ အိမ်ထောင်မကျဘဲနဲ့ တစ်ပါးသော ဒကာနဲ့ အိမ်ထောင်ကျလို့ ဖြစ်ရတဲ့အထဲမှာ ဘုရားပဋိသန္ဓေနေတာက ငါးရာ၊ ဘဝပေါင်းထောင့်ငါးရာ (မှန်ပါ) အံ့မာ ကြောက်စရာကြီးပါလား (မှန်ပါဘုရား)။

သံသရာကျင်လည်ရတယ်ဆိုတာ ဒကာဒကာမတို့ရိပ်မိပလား (ရိပ်မိပါပြီ) ကြည့်စမ်း ဘုရားအလောင်းဟာ ဒီပြင်အမေမိဘ သူ မထည့်သေးဘူး (မှန်ပါ) ဒီ အဘိုးကြီးနဲ့ ဒီ အဖွားကြီးမှာပဲ တိုက်ရိုက်က ငါးရာ၊ သွယ်ဝိုက်သော နည်းက တစ်ထောင် (မှန်ပါ) ဘယ်လောက်ရှိသတုံး (တစ်ထောင့် ငါးရာပါဘုရား)။

အဲဒီက အရှိန်ပါလာတယ် (မှန်ပါ) အဲဒီက အရှိန်ပါလာပြီးသကာလ ဘုရားကြွလာတယ်ဆို၊ သားကြီးက အမေ၊ မိဘတွေအိုမှာပဲ ရောက်လာတယ် အစရှိသည်နဲ့ နှုတ်ဆက်ကြတယ် (မှန်ပါ)။

သံသရာ၊ သံသရာဆိုတာ မပေါ်သေးဘူးလား

ပဉ္စမအကြိမ်

(ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

ဘယ်လောက်များ မောင်ချစ်စိန်ရှည်ခဲတယ်ဆိုတဲ့ အကြောင်းဟာ မင်းတို့က အခုမှတွေ့တာ၊ အခုမှဘဲ အသစ် လုပ်နေလို့ တိုနေတာ။ အဝိဇ္ဇာက ဖုံးထားတော့ နောက်ကြောင်း တွေ မမြင်ဘူး (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဒီမှာ ဘုရားအလောင်းကြည့်ပါလား။ နု-စဉ်အခါတုန်းက၊ ဒီ အဘိုးကြီးနဲ့ ဒီ အဖွားကြီး တိုက်ရိုက်အိမ်ထောင်ကျလို့ ဘဝ ပေါင်းငါးရာ ဆိုတော့ နည်းသလား (မနည်းပါဘုရား) ဒါ၊ ဘဝပေါင်း ငါးရာနေခဲ့ရပြီး၊ ဘဝပေါင်း ငါးရာသေခဲ့တာဘဲ (မှန်ပါ့)။

ဒီလိုချည်းဘဲ တစ်ပါးသော ဒကာမနဲ့ အိမ်ထောင်ကျလို့ ဘုရားအလောင်းကလည်း ဒီထဲပဋိသန္ဓေနေတာကလည်း ငါးရာ ဆိုတော့ ဒါလည်း ငါးရာနေလို့ ငါးရာသေတာဘဲ (မှန်ပါ့) မဟုတ်ဘူးလား (ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား)။

ဒီအဖွားကြီးက တစ်ပါးသော ဒကာကြီးနဲ့ အိမ်ထောင် ကျလို့ ဘုရားအလောင်းက ဒီအထဲပဋိသန္ဓေနေတာလည်း ငါးရာ ဆိုပြန်တော့လည်း အင်း ငါးရာနေလို့ ငါးရာသေတာဘဲ (မှန်လှပါဘုရား) မဆိုနိုင်ဘူးလား (ဆိုနိုင်ပါတယ်ဘုရား)။

ဘယ်လောက်များကြောက်စရာကောင်းသတဲ့

(ကောင်းပါတယ်ဘုရား) အလောင်းချင်းကို သူတို့နဲ့ ထပ်နေတယ်
..... (မှန်လှပါဘုရား) ဒို့ပြင် အမေ-အဖေထည့်လို့ မရသေးဘူး
..... (မှန်ပါဘုရား)။

ဒီမှာ စဉ်းစားကြည့်ပါလား၊ ဟိမဝန္တာတောမှာ သစ်ပင်
တွေက မောင်သစ်နေကြည့်လို့ မမြင်နိုင်ဘူး..... (မှန်ပါ) သစ်ပင်
တွေဟာ နေရိပ်ထဲနေတဲ့ သစ်ပင်တွေပဲ (မှန်ပါ) အဲဒါတွေ
အကုန်လုံး၊ တောတစ်တောလုံး လှဲပြီး သကာလ လေးသစ်လောက်
လေးသစ်လောက် တစ်ခါတည်း အချပ်ကလေးတွေလုပ်၊ ဤကား
အမေ၊ ဤကားအမေ၏-အမေ၊ ဒါ-ငါ့အမေ၊ ငါ့အမေ၏အမေ
အဖေ၊ တောထဲက သစ်တွေဟူသ၍ အကုန် ကုန်တယ်၊ အမည်
မကုန်ဘူး..... (မှန်ပါ)။

သံသရာ ဘယ်လောက်ရှည်ခဲ့တယ်ဆိုတာ သိကြပလား
..... (သိပါပြီဘုရား)။

ဒါ အမိဝမ်းခေါင်းထဲမှာ တစ်နေ့က ပြောခဲ့တဲ့ ကျင်ကြီး-
ကျင်ငယ်ကြားထဲမှာ ဘယ်လောက်အောင်းခဲ့ရတယ်ဆိုတာဖြင့်
ပြောဖို့ မလိုတော့ဘူး..... (မလိုတော့ပါဘုရား)။

အဲဒါ ပျင်းဖို့၊ မုန်းဖို့၊ ငြီးငွေ့ဖို့ ဆိုတာ မသေချာဘူးလား
..... (သေချာပါတယ်ဘုရား)။

ဒါကြောင့် ပြောင်ချော်ချော်လုပ်နေရင် ဖြစ်ကို မဖြစ်ဘူး

(မှန်ပါ) မပေါ်ကြသေးဘူးလား (ပေါ်ပါပြီ)။

ပြောင်ချော်ချော်နဲ့တော်အောင်နဲ့ အခုဟာကလေး အခုမှတ်ပြီးတော့ နောက်ကြောင်းတွေလည်း ဘာမှပြန်မှ မကြည့်ဘဲနဲ့ နဂိုကကို အင်း တစ်ဘဝတွင်ဘဲ အစရှိသည်နဲ့ ဘယ်ဟုတ်လိမ့်မတုံး၊ ဘဝပေါင်းက စုံနေတာဘဲ (မှန်ပါ)။

ဒါကြောင့် လူတစ်ယောက် တစ်ယောက် သေတိုင်း မျက်ရည်ကျခဲ့ရတာ သမုဒ္ဒရာရေ လေးစင်းရေလောက်ဆိုတော့ မသိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကတော့ကြီးမယ်မကဘူးလို့ ဘုရားဟောတာ (မှန်ပါ) မကဘူးလို့ ဟောတာ (မှန်ပါ) ရှင်းပလား (ရှင်းပါပြီ)။

ကဲ ဒါဖြင့်ဘဝတိုင်း နကုလမာတာ နကုလပိတာတို့ ဆီ ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး ကြွသွားတဲ့အခါကျတော့ အဘိုးကြီးတွေအဖွားကြီးတွေက ခုနှစ်ဆယ်ကျော်စီရှိနေကြတော့ သားကြီးက အခုမှ ကြွလာတယ်၊ တရားတွေကို နာချင်တယ်၊ နာချင်ပေမဲ့ တရားရှည်ကြီးနဲ့ အလုပ်ရှည်ကြီး လုပ်နေမယ်ဆိုလို့ ရှိရင်လည်း သေမှာက ဦးသွားလိမ့်မယ် (မှန်ပါ) ဒါကြောင့် သားကြီးက တရားတိုတိုနဲ့ မိမိနဲ့ အဘိုးကြီး အဖွားကြီးနဲ့ ချက်ချင်း ကိစ္စပြီးမည်တရား သူ့အသက်တမ်းနဲ့ လိုက်ပြီးသကာလ တိုတိုဟောပါတဲ့ (မှန်ပါ) သူကပွင့်ပွင့်လင်းလင်းလျှောက်တယ်

(မှန်ပါ) ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းလျှောက်တယ်။

ဒကာကြီး-ဒကာကြီးတို့ကလည်း အသက်အရွယ်ကလည်း ကြီးပြီဆိုတာ ဟုတ်တယ်၊ အသက်အရွယ်ကြီးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များမှာ အသက်အရွယ်ကြီးလို့ မမာဘူးလို့ ဒီလိုမအောက်မေ့ပါနဲ့ ငယ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်လည်း အတူတူပါဘဲ (မှန်ပါ) သူလည်း ဖောက်ပြန် ပျက်စီးနေတာဘဲ (မှန်ပါ)။

အဲဒီတော့ ဘယ်သူက ကျန်းမာလို့ ဘယ်သူကချမ်းသာတယ်ဆိုတာကို ဒကာကြီး ထည့်မပြောနေနဲ့တဲ့ (မှန်ပါ) သဘောကျပလား (ကျပါပြီ)။

သူက အသက်အရွယ်ကြီးပြီလို့ပြောတာကိုး (မှန်ပါ) အသက်အရွယ်ကြီးပြီတဲ့၊ အဘိုးကြီး အဖွားကြီးတွေ အသက်အရွယ်ကြီးတော့ တရားရှည်ရှည် ဟောနေလို့တော့ မဖြစ်ဘူး။ ကျင့်ရမည့်တရားဟာ သူနဲ့လိုက်မှာ မဟုတ်ဘူး။ တိုတိုနဲ့ မိတဲ့တရားသာ သူတို့ပေးပါ။ ရောဂါတွေကလည်း များကုန်ပြီ၊ ခါးတွေကိုင်၊ အရေတွန့်လိမ်၊ ဒီလိုဖြစ်နေတော့ အဘိုးကြီး အဖွားကြီးတွေ ကြီးကုန်ပြီဆိုတော့ သူတို့ဟာ သူတို့မကျန်းမာတာတွေတယ် (မှန်ပါ) မကျန်းမာလို့ တရားတိုတိုရပါရစေ။ တိုတိုပဲ နာပါရစေ။ ဒီလိုပြောပြီး သကာလနေတာပါဘဲ (မှန်ပါ)။

ဒါကြောင့် ဘုရားက ဟောတယ်။

“ယောဟိ ဂဟပတိ ဣမံ ကာယံ ပရိဟရန္တော မဟတ္တမိ
အာရောဂျံ ပရိဇာနေယျ၊ ကိမညတြ ဗာလျာ ”

ဒီခန္ဓာကိုယ်ဆောင်နေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်၊ ခန္ဓာကိုယ်ထမ်း ရွက်
နေကြတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များဟာ ဘယ်အချိန်မှ ဒကာကြီး မကျန်းမာဘူး
တဲ့..... (မှန်ပါ) မသိတဲ့လူမိုက်ချန်လှုပ်၍ သိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်အတွက်မှာ
ဘယ်အချိန်မှ မကင်းပါဘူးတဲ့၊ ဖောက်ပြန်ပျက်စီးနေတယ်လို့
ဆိုတာသာ ဒကာကြီး မှတ်ထားပါတဲ့ (မှန်ပါ)။

မသိတဲ့ လူမိုက်တော့ ချန်လှုပ်ပါ (မှန်ပါ) ဘယ်
အချိန်မှ မကင်းဘူး (မှန်ပါ)။

ကဲ ပြောကြစမ်းပါ ဒကာဒကာမတို့ နာတာ၊
ကျင်တာ၊ ကိုက်တာ၊ ခဲတာ၊ မကျန်းမာတယ်လို့ဆိုတာ မဟုတ်ဘူး
တဲ့ (မှန်ပါ) ဘယ်အချိန်မှ ရုပ်ကလည်းမခိုင် (မှန်ပါ)
နာမ်ကကော (မခိုင်ပါဘုရား) နို့၊ ဘယ်အချိန် ကျန်းမာသတဲ့
..... (ဘယ်အချိန်မှ မကျန်းမာပါဘုရား)။

ဘယ်အချိန်မှ မကျန်းမာဘူးတဲ့။ အဲဒီတော့ ကိုယ့်ကိုယ်ကို
ကျန်းမာတယ်၊ ချမ်းသာတယ်လို့ ထင်ကြတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များဟာ
လူမိုက်တဲ့..... (မှန်ပါ) လူမိုက်ကိုချန်လှုပ်၊ အရိယာမျက်လုံးတပ်
ပြီး သကာလ အမှန်ကို မြင်ကြလို့ရှိရင် ဘယ်အချိန်မှ မကျန်းမာ
ပါဘူးတဲ့ (မှန်ပါ) ပေါ်ကြပလား (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ကျန်းမာတယ်လို့ ထင်နေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်အတွက်မှာဖြင့်
လူမိုက်ထဲပါတယ် (မှန်ပါ) လူမိုက်ထဲ ပါသွားတယ်တဲ့
ဘာကြောင့်တုံးဆိုတော့ အရိယာမျက်လုံးမတပ်သေးဘဲနဲ့ အကန်း
မျက်လုံးနဲ့ ပြောနေတာ (မှန်ပါ) ရှင်းကြပလား (ရှင်းပါပြီ
ဘုရား)။

ဘာမျက်လုံးနဲ့ ပြောနေတာလဲ (အကန်းမျက်လုံးနဲ့
ပြောနေတာပါဘုရား)။

အကန်းမျက်လုံးနဲ့ ပြောနေတာ ဖြစ်ပြီး သကာလနေတော့
ကိုတဲ့ ဒကာဒကာမတို့ အခုတစ်ခါ အရိယာ မျက်လုံးကလေး
တော့ မရ-ရအောင်တော့ ကြိုးစားလိုက်၊ ဘာကြောင့်တုံး
အကန်းကလေးမွေး၊ အကန်းကလေး သေသွားတယ်ဆိုတဲ့ မသာ
ဟာအတော် အရုပ်ဆိုးတယ် (မှန်ပါ)။

ဦးဘသန်း ဘယ်နှယ်တုံး (အကန်းကလေးမွေး၊
အကန်းကလေးသေသွားတဲ့ မသာဟာ အတော်အရုပ်ဆိုးပါတယ်
ဘုရား)။

သို့သော် ဒီလိုလူကပဲများတယ် (မှန်ပါ) မများ
ဘူးလား (များပါတယ်) ဒါဖြင့် နောက်ဘဝကျတော့လည်း
တိရစ္ဆာန်ဖြစ်တော့ အထူးပြောစရာလိုသေးသလား (မလိုပါ)
ငဲ့ကျပြန်တော့ အထူးပြောစရာလိုသေးသလား (မလိုပါဘုရား)။

မလိုတော့ဘူး၊ သွားချင်ရာသွား၊ ရောက်ချင်ရာရောက်
နေတာဘဲ (မှန်ပါ) အကန်းပဲ ရောက်ချင်တာရောက်နေ
တာဘဲဆိုတဲ့အဖြေမှတစ်ပါး အခြားပေးစရာ လိုသေးသလား
(မလိုပါ) ပေါ်ကြပလား (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် ခင်ဗျားတို့ ကိုယ့်ကိုယ်ကို အကန်းကလေး
ဟုတ်တယ်-မဟုတ်တယ်ကို ခန္ဓာထဲမှာ ဝေဒနာကလေး ကြည့်
လိုက်လည်း ဖေါက်ပြန်ပျက်စီးတာ မြင်မှ မကန်းတယ်
(မှန်ပါ) စိတ်ကလေး ကြည့်ပြန်လဲ (ဖေါက်ပြန်ပျက်စီးတာ
မြင်မှ မကန်းပါဘုရား) မကန်းတယ်။

နို့မဟုတ်လို့ရှိရင်ဖြင့် ဘာကြီးပြောလို့ဘာကြီးဆိုဆို
ဘယ်စာအုပ်ကြီးတွေ ကြည့်ကြည့် ဘယ်ဆရာတော်ကိုပဲ
ဆည်းကပ်၊ ဆည်းကပ် မောင်သစ်ရေ ကန်းတာဘဲ (မှန်ပါ)။

ကိုယ့်ခန္ဓာထဲမှာ ဖေါက်ပြန်ပျက်စီးနေတာ ဝေဒနာ
ကလေးဟာ ပေါ်လာလိုက်ပြီး မရှိတာ သိမှ၊ စိတ်ကလေး ပေါ်လာ
လိုက်၊ မရှိတာ သိမှ၊ ဒါမှသာလျှင် မောင်ချစ်စိန်ရဲ့ မျက်စိ
နှစ်ကွင်း အလင်းရတယ်ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပါယ် ပေါ်လာတယ်
(မှန်ပါ) ရှင်းကြပလား (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

မျက်စိနှစ်ကွင်း အလင်းရဆိုတဲ့ စကားဟာလည်း ဒကာ
ဒကာမတို့ အင်မတန်အရေးကြီးတဲ့ စကားပါ၊ ဉာဏ်မျက်လုံး
ပဉ္စမအကြိမ်

မြင်မှ မျက်လုံးကိုး (မှန်ပါ)။

ဥပမာ..... ဒီပြင်ဟာ မကြည့်ပါနဲ့ တဲ့ မောင်သစ်
တို့ မောင်ချစ်စိန်တို့၊ အထည်ကို မပြီးခင်က သိထားတာနဲ့။
ပြီးမှ သိတာက ပကတိမျက်လုံး (မှန်ပါ)။

မပြီးခင်က ဒီအဆင်နဲ့ ဒီအသွေးနဲ့ ဒီလိုဆင်ပြီးသကာလ
ဒီလို အရောင်ထွက်လိမ့်မယ်၊ ဒီလိုအကွက်ထွက်လာလိမ့်မယ်၊
ဒီလို အဆင်ကိုက်ပြီးသကာလ ဒီအ ဖိုးနဲ့ ဒီလို ရောင်းနိုင်တယ်
ဆိုတာ ဉာဏ်မျက်လုံးက အကုန်မြင်သွားတာဘဲ (မှန်ပါ)
မကွာဘူးလား (ကွာပါတယ်ဘုရား)။

ဉာဏ်မျက်လုံးနဲ့ ပကတိမျက်လုံးဟာ ပကတိမျက်လုံးက
ပြီးမှ သိတယ် (မှန်ပါ) ဉာဏ်မျက်လုံးက မလုပ်ခင်က အကုန်
ပေါ်ထားတယ် (မှန်ပါ) အပြီးအစီး သိထားတယ် (မှန်ပါ)
ရှင်းပလား (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

အဲဒီတော့ ဉာဏ်မျက်လုံးနဲ့ ပကတိမျက်လုံးဟာ ကွာတယ်
ဆိုတာကော မပေါ်လာဘူးလား (ပေါ်လာပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာဒကာမတွေ ကိုယ့်ခန္ဓာ
ကြည့်လိုက်တဲ့အခါ ဉာဏ်မျက်လုံး ဟုတ်တယ် မဟုတ်တယ်
ဖေါက်ပြန်ဖျက်စီးနေတာ တွေမှ ဉာဏ်မျက်လုံး (မှန်ပါ)
ဖေါက်ပြန်ဖျက်စီးနေတာ မမြင်သ၍ ကာလပတ်လုံး ဒီဥစ္စာသည်

ပဉ္စမအကြိမ်

ကားလို့ဆိုလို့ရှိရင် ထိုးထွင်းသိမျက်လုံး မဟုတ်သေးဘူးလို့
မှတ်လိုက်စမ်းပါ (မှန်ပါ့ဘုရား) ပေါ်ပလား (ပေါ်ပါပြီ
ဘုရား)။

ထိုးထွင်းသိ မျက်လုံးက ခန္ဓာပင်ကိုရှိကို သိမှကိုး
(မှန်ပါ) ဘယ်လိုပါလိမ့် (ခန္ဓာကိုယ် ပင်ကိုရှိကို သိမှပါ
ဘုရား)။

ခန္ဓာပင်ကိုရှိကို သိမှ ထိုးထွင်းသိ မျက်လုံးဆိုတာ
မောင်ချစ်စိန် ပေါ်ပြီကွ (မှန်ပါ) နို့မဟုတ်လို့ရှိရင်ဖြင့်သူများ
ပြောသံကြား မျက်လုံးနဲ့ သူများက အနီဆိုလို့ နီရတာပေါ့
(မှန်ပါ) သူများက အဝါဆိုလို့ (ဝါရပါတယ်) ပြောသံကြားနဲ့
ဝါရတယ် (မှန်ပါ)။

ရှေးလူကြီးတွေက ဒီဟာ အဝါဆိုထားတာနဲ့ ဒါကလေး
မြင်လို့ရှိရင် ဟော ဟောဒါအဝါတဲ့ ဆိုတော့ ကိုယ့်မျက်
လုံးကို ဟုတ်သေးရဲ့လား (မဟုတ်ပါ) မဟုတ်ဘူးတဲ့ ။
တစ်ဆင့်ကြားမျက်လုံး ဖြစ်နေတယ် (မှန်ပါ) ရှင်းမနေဘူး
လား (ရှင်းပါတယ်ဘုရား) ပေါ်ကြပလား (ပေါ်ပါပြီ
ဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် “ယောဟိဂဟပတိ” ဂဟပတိ=ဒကာကြီး
နကုလပိတာ၊ ယော=အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဣမံကာယံ=ဤခန္ဓာ

ကိုယ်ကြီးကို၊ ပရိဟရန္တော=ဆောင်ထမ်းနေရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာတဲ့-
 ခန္ဓာကိုယ်ကြီး ထမ်းရွက်နေရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်၊ မဟုတ္တမ္မိ=ခဏကလေး၊
 အာရောဂျံ=အနာကင်းသည် ဖြစ်ငြားအံ့ တဲ့၊ ကိံ အညတြ
 ဗာလျာ=လူမိုက်ကို ချန်လှပ်ပြီးသကာလ ကျန်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်အား
 ပြောကိုမပြောဘူးတဲ့..... (မှန်ပါ) လူမိုက်သာ ပြောတာတဲ့.....
 (မှန်ပါ)။

ကျန်းမာတယ်၊ ကျန်းမာတယ်ဆိုတာ လူမိုက်သာ ပြော
 တာတဲ့၊ လူလိမ်မာက အရိယာမျက်လုံးတပ်ကြည့်လိုက်တဲ့
 အခါ ဘယ်အချိန်မှ မကျန်းမာပါဘူးဆိုတဲ့ဥစ္စာ တစ်ခါတည်း
 ပေါ်လာတယ်..... (မှန်ပါ) ရှင်းကြပလား..... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဘယ်အချိန်မှ မကျန်းမာဘူးဆိုတာ မြင်မှ အရိယာ
 တပည့်တို့၏ မျက်လုံးနော် (မှန်ပါ) ဘယ်အချိန်မှ မကျန်းမာ
 တာ မြင်မှ (အရိယာတပည့်တို့၏ မျက်လုံးပါဘုရား)။

အေး အရိယာတပည့်မျက်လုံး၊ ကိုယ်က အရိယာ
 မဖြစ်ခင် (မှန်ပါ) ဖြစ်သွားတဲ့အချိန်မှာ အရိယာတို့၏
 မျက်လုံး၊ ဒီအချိန်မှာ ဝိပဿနာလုပ်နေတုန်းတော့ အရိယာတို့၏
 တပည့်မျက်လုံး (မှန်ပါ) မဆိုနိုင်ဘူးလား (ဆိုနိုင်ပါ
 တယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် မောင်ချစ်စိန်အမြင်မှားနဲ့ အမြင်မှန်တယ်ခြားနား

တယ် (မှန်ပါ) ခြားနားသွားပြီးတဲ့။

ပြီးတော့မှ သူကတရားဟောပါခိုင်းလို့ တရားတိုတို
ဟောပါဆိုလို့ ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက အရိယာမျက်
လုံးရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်၏ မြင်ပုံကို ဟောပြတယ် (မှန်ပါ)။

ကိုင်း ဘုရားတဲ့၊ ဘယ်လို ရှုရမှာတဲ့၊ ဆိုတော့
ဒကာကြီးတဲ့ ဒီ ကိုယ်တစ်ကိုယ်လုံးမှာ သေသေချာချာ
ကြည့်လိုက်တော့ ခန္ဓာကိုယ်တစ်ကိုယ်လုံးကတော့ အနာချည်း
ဖြစ်နေတယ် တဲ့ (မှန်ပါ) အနာပေါက်ပြီး ပျောက်ပျက်
သွားတယ် (မှန်ပါ) အနာပေါက်ပြီး ပျက်စီးသွားတယ်
(မှန်ပါ) အနာပေါက်ပြီး (ပျက်စီးသွားပါတယ်ဘုရား)။

ပျက်စီးသွားလိုက်တော့ကိုတော့ ခန္ဓာကိုယ် တစ်ကိုယ်လုံး
ဟာလည်း ခန္ဓာငါးပါးလုံးဟာ အနာပေါက်ပြီး ပျက်စီးတာချည်းဘဲ
..... (မှန်ပါဘုရား) အဲဒီတော့ ခန္ဓာကိုယ်တစ်ကိုယ်လုံးဟာတော့
ဖြင့် တဲ့၊ အနာပေါက်နေတာဘဲ၊ ပျက်စီးနေတာဘဲနော်
(မှန်ပါ)။

အဲဒါတွေ ဉာဏ်နဲ့ ကြည့်ပြီး သကာလတဲ့ ပင်ကိုက အနာ
ပေါက်ပြီးနေတော့ ကိုယ်နာနေတယ် (မှန်ပါ) ကိုယ်နာပေမဲ့
စိတ်ကတော့ မနာစေနဲ့တဲ့ (မှန်ပါ)။

ကိုယ်ကတော့ အနာပေါက်နေတယ်၊ ကိုယ်ခန္ဓာငါးပါး

စလုံးဟာ အနာပေါက်ပြီးသကာလ ပျက်စီးဆုံးရှုံးနေကြားသော်
လည်း ရှုတဲ့စိတ်ကတော့ကိုတဲ့ ပင်ကိုအတိုင်းထားပါတဲ့
(မှန်ပါ့ဘုရား) ကိုယ်နာပေမဲ့ (စိတ်မနာစေနဲ့ပါ့ဘုရား)။

ဒကာကြီး : ,.... တဲ့ ခန္ဓာထမ်းဆောင်နေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်မှာ
ဘယ်တော့မှ မကျန်းမမာဘူးဆိုတာ ဒကာကြီးမှတ်ထားပါတဲ့
(မှန်ပါ)။

လူမိုက်ကို ချန်လှပ်ပါ။ ခန္ဓာကိုယ် ဉာဏ်မျက်လုံးတပ်ပြီး
သကာလကြည့်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်အတွက်မှာဖြင့် ဘယ်အချိန်မှာ ကျန်းမာ
နေတယ်လို့ ဘယ်အချိန်မှ မရှိပါဘူးတဲ့ (မှန်ပါ) သဘောကျ
ပလာ (ကျပါပြီ)။

ဒါကြောင့်တဲ့ ဒကာကြီးသိစရာတစ်ခုကိုနည်းပေး
လိုက်မယ်တဲ့၊ ဝိပဿနာရှုတာ (မှန်ပါ)။

“ အာတုရ ကာယဿ မေ သတော စိတ္တံ အနာတုရံ
ဘဝိဿတီတိ ... ဧဝံ ဟိ တေ ဂဟပတိ သိက္ခိ တဗ္ဗံ ... ” တဲ့။

ကျင့်စဉ်ကလေးပါ ဘုရားကထည့်ပေးလိုက်တယ်
(မှန်ပါ့ဘုရား) ဘဝပေါင်းထောင့်ငါးရာ မအေမိဘ ကျေးဇူးဆပ်တဲ့
တရား (မှန်ပါ) အာတုရကာယဿ မေသတော=ခန္ဓာကိုယ်
ကတော့ ကျင်နာ ဖေါက်ပြန်ပျက်စီးနေပါတယ်တဲ့၊ မိမိကြည့်နေ
တဲ့စိတ်ကတော့ ပင်ကို သဘောထားကလေးထားပါ (မှန်ပါ)။

သူကတော့ ဖောက်ပြန်ပျက်စီးနေတာဘဲ၊ ဝေဒနာက
လည်း ဖောက်ပြန်ပျက်စီးနေတာဘဲ၊ ရုပ်ကြည်လိုက်ပြန်လဲ
(ဖောက်ပြန်ပျက်စီးနေတာပါဘဲ) သူကတော့ဖြင့် ခန္ဓာကိုယ်က
တော့ အမြဲတမ်း ဖောက်ပြန်ပျက်စီးပြီးနေတာဘဲ (မှန်ပါ)
ရှုနေတဲ့ ယောဂီစိတ်ကတော့ ပင်ကို သဘောအတိုင်းထားပါ.....
(မှန်ပါဘုရား) ရှုနေတဲ့ ယောဂီစိတ်က (ပင်ကိုသဘော
အတိုင်းထားရပါမယ်ဘုရား) ပင်ကိုသဘောအတိုင်းထားပါတဲ့၊
မဖောက်ပြန်နဲ့ (မှန်ပါ) သူကတော့ ဖောက်ပြန်မှာဘဲ
(မှန်ပါ) ရှင်းပလား (ရှင်းပါပြီ)။

ခန္ဓာကတော့ ဘယ်အချိန်ကြည့်ကြည့် (ဖောက်ပြန်
မှာပါဘဲဘုရား) အနာပေါက်ပြီး သူက ပျောက်ပျက်နေမှာဘဲ
(မှန်ပါ) အနာပေါက်ပြီးသကာလ သေပွဲဝင်နေမှာဘဲ (မှန်ပါ)
အဲဒီရှုနေတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်က ဉာဏ်နဲ့ကြည့်နေတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်က ြော်
ဒါသူသဘောဘဲ၊ ဒါ သူသဘောဘဲလို့ သိနေရမယ်
(မှန်ပါ) သူ့အတွက် သောက ပရိဒေဝမလာစေနဲ့ (မှန်ပါ)
ဟုတ်လား (မှန်ပါ)။

သောက ပရိဒေဝဆိုတာ သောက=စိုးရိမ်ခြင်း၊ ပရိဒေဝ=
ငိုကြွေးခြင်း၊ ဒုက္ခ-ဆင်းရဲခြင်း၊ ဒေါမနဿ-က နှလုံးမသာယာ
ခြင်း၊ ဥပါယာသ-က ပြင်းပြင်းထန်ထန် ပင်ပန်းခြင်း၊ ဒီငါးခုမလာ

စေနဲ့တဲ့ (မှန်ပါ) ပင်ကို သဘောအတိုင်း ရှိပစေ
(မှန်ပါ)။

ဒါ.....အလုပ်သင် နေတယ်လို့၊ ဘုရားကိုက ဘဝပေါင်း
ထောင့်ငါးရာ သူ့အမိအဘ တော်ခဲ့တဲ့ ဒကာကြီးကို အလုပ်သင်
နေတာလို့ မှတ်လိုက်စမ်းပါ (မှန်ပါ)။

အလုပ်သင်တရားဆိုတာ သေသေချာချာမှတ်ပါ
(မှန်ပါ) အလုပ်သင်တရားဆိုတာ ခန္ဓာကတော့ဖြင့် သူ့အမြဲတမ်း
ကျင်နာပြီး ပျက်စီးနေမှာဘဲ..... (မှန်ပါ) ရှုဉာဏ်က ဘာမှမလှုပ်
နဲ့ ဪ..... သူ့သဘောဘဲ၊ သူ့သဘောဘဲလို့သာ သိပေး.....
(မှန်ပါ) ရှင်းပလား..... (ရှင်းပါပြီ)။

ခန္ဓာ့သဘောဘဲ၊ တစ်ခုသော ဝေဒနာ ဖောက်ပြန်
ပျက်စီးနေပြန်ပြီ၊ ရှုတဲ့ဉာဏ်က ဘယ်နှယ်ဆိုမယ် (ခန္ဓာ
သဘောပါဘုရား) ခန္ဓာ့သဘောဘဲ၊ ခန္ဓာ့သဘော၊ ခန္ဓာထဲမှာ
ဘယ်အချိန်မဆို ပျက်စီးနေတာဘဲ..... (မှန်ပါ) ဖောက်ပြန်ပျက်
စီးနေတာဘဲ ခန္ဓာ့သဘောဘဲ၊ ခန္ဓာ့သဘောဘဲလို့ ဒီလို သိနေရ
မယ်..... (မှန်ပါ)။

ဒီလိုမသိလို့ရှိရင် မဖြစ်ဘူးတဲ့၊ ဒီလိုမသိလို့ရှိရင် ဖြစ်ချင်
ရာဖြစ်မယ် (မှန်ပါ) ဒါဖြင့် အခုယောဂီပုဂ္ဂိုလ်တွေ ခန္ဓာ
ကြည့်တဲ့အခါမှာ ဥပေက္ခာသဘောနဲ့ ကြည့်ပါလို့ ပြောလိုက်တယ်

ပဉ္စမအကြိမ်

..... (မှန်ပါ) ဥပေက္ခာသဘောနဲ့ (ကြည့်ပါ) ဝိပဿနပေက္ခာလို့သာ မှတ်လိုက် (မှန်ပါ) ဝိပဿနာလည်း ဟုတ်တယ်၊ ဥပေက္ခာလည်း ဟုတ်တယ် (မှန်ပါ)။

ခန္ဓာကတော့ ဖောက်ပြန်ပျက်စီးနေမှာဘဲ၊ ဝေဒနာကြည့်တော့ နာလိုက် ပျက်စီးလိုက်၊ ချမ်းသာလိုက် ပျက်စီးလိုက်၊ အလယ်အလတ်ဖြစ်လိုက် ပျက်စီးလိုက်၊ ဒီလိုဘဲ မနေဘူးလား (နေပါတယ်ဘုရား)။

နေတာ ကိုယ်က သွားပြန်ပြီ၊ ခက်ပါတယ်၊ မလာစေနဲ့ (မှန်ပါ) ခက်ပါတယ် မလာစေနဲ့၊ ကိုယ့်ဟာကိုယ် တစ်ခါတည်း ဥပေက္ခာသဘောနဲ့ ခန္ဓာသဘောဟာ ဒီလိုကိုး (မှန်ပါ ဘုရား) ခန္ဓာသဘောက ဒီလိုကိုး ဆိုတဲ့ဥစ္စာ၊ ဒါ ဝိပဿနာ ရှုနေတာလို့ မှတ်လိုက်စမ်းပါ (မှန်ပါ) ရှင်းပလား (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ခန္ဓာသဘော ဒီလိုကိုး၊ ခန္ဓာသဘော ဒီလိုကိုးဆိုတာ ဘာတဲ့ (ဝိပဿနာရှုနေတာပါဘုရား)။

အဲဒီ ဝိပဿနာသည် ဝိပဿနပေက္ခာဆိုတာလည်း ဟုတ်ပါတယ်၊ ဝိပဿနာလည်း ဟုတ်တယ်တဲ့ (မှန်ပါ) ဥပေက္ခာလည်း ဟုတ်ပါတယ်တဲ့ ။

သူသဘော သူဆောင်နေတာ ကျုပ်နဲ့ ဘာမှ မဆိုင်တဲ့

သဘောမျိုး ရှိနေတယ် (မှန်ပါ) ရှင်းပလား (ရှင်းပါပြီ ဘုရား)။

သူ့သဘော သူ့ဆောင်တာကို ကျုပ်နဲ့ ဘာမှမဆိုင်တဲ့ သဘောမျိုး (ရှိနေပါတယ်ဘုရား)။

ငါးဟာ ရေထဲမှာ ငုပ်လိုက်-ပေါ်လိုက် ငုပ်လိုက်-ပေါ်သွားတာ သိနေတော့ ဪ ငါးဆိုတာ ငုပ်တတ်-ပေါ်တတ်တာကိုးလို့ (မှန်ပါ) ဒါကို ကြည့်နေပေမဲ့ သူ့အတွက် ရေနစ်လိမ့်မယ် ။

ရေပေါ်-ပေါ်လာလို့ သားကောင်တွေက သူ့ကို စားသွား လိမ့်မယ်လို့ ခင်ဗျားတို့က ဒါတွေ ရောထွေးမနေနဲ့၊ မဟုတ်ဘူးလား (မှန်ပါ) ဒါတွေ ရောထွေးမနေပါနဲ့၊ အင်း သူ့သဘောက ဒီလို ငုပ်တတ်-ပေါ်တတ်လို့ ငုပ်တတ်-ပေါ်တတ်တဲ့ အလုပ် လုပ်နေတာဘဲ (မှန်ပါ) ရှင်းပလား (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒီမှာလည်း ခန္ဓာတွေက ဖေါက်ပြန်ပျက်စီးတာကို ဖေါက်ပြန်ပျက်စီးတဲ့ အလုပ်-လုပ်နေတာဘဲလို့ ဉာဏ်နဲ့ ဒီအတိုင်း သာ ကြည့်နေပါ (မှန်ပါ)။

ခင်ဗျားတို့က ဒီအထဲ လောကွတ်လည်း မပိုပါနဲ့၊ ဟုတ်လား (မှန်ပါ) ဒေါမနဿလည်း မဖြစ်ပါနဲ့ (မှန်ပါ) သူ့သဘောဟာ ဒီလိုဘဲဆိုပြီး ဝိပဿနပေက္ခာဉာဏ်လို့ မှတ်လိုက်

အားလုံး ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်တွေ ကြည့်နေပါ (မှန်ပါ)။

ကြည့်တတ်ပလား (ကြည့်တတ်ပါပြီ) ဒါဘာဉာဏ်
တုံးဆိုလော့၊ ဝိပဿနပေက္ခာဉာဏ်လို့ မှတ်လိုက်တာပေါ့
(မှန်လှပါဘုရား)။

ဘာဉာဏ်တဲ့ (ဝိပဿနပေက္ခာဉာဏ်ပါဘုရား)။

ဝိပဿနပေက္ခာဉာဏ်လို့ မှတ်လိုက်၊ ဝိပဿနာလည်း
ဟုတ်တယ်တဲ့၊ တစ်တန်းတည်းထားလို့ သူ့သဘောဟာ ဒီလိုဘဲ
ဆိုပြီး တုန်လှုပ်ချောက်ခြားခြင်းမရှိတဲ့အတွက် ဒီဉာဏ်ကို
ဥပေက္ခာလို့လည်း ဆိုနိုင်တယ် (မှန်ပါ)။

ရှုခြင်းကြောင့် ဝိပဿနာ၊ တုန်လှုပ်ချောက်ခြားခြင်း
မရှိသောကြောင့် ဥပေက္ခာ (မှန်ပါ)။

ရှုခြင်းကြောင့် (ဝိပဿနာပါဘုရား) ဝိပဿနာ
..... (မှန်ပါ) တုန်လှုပ်ချောက်ခြားခြင်း မရှိသောကြောင့်
(ဥပေက္ခာပါ) ဥပေက္ခာဆိုတော့ ပေါင်းလိုက်တော့ ဝိပဿန
ပေက္ခာ (မှန်ပါ) ပေါ်ကြပလား (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

အဲဒီ ဝိပဿနပေက္ခာဉာဏ်နဲ့ ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာဒကာမ
တွေက ကြည့်ပြီး သကာလ နေလို့ရှိရင်ဖြင့်တဲ့၊ ဖျတ်ဆိုတစ်နေ့က
ဟောခဲ့တဲ့ သင်္ခါရပေက္ခာဉာဏ် ထိုးတက်တာဘဲ (မှန်ပါ)
သင်္ခါရပေက္ခာဉာဏ် ထိုးတက်ပြီးနောက် မဂ်ဉာဏ်ပေါ်တယ်

(မှန်ပါ) ဉာဏ်ကတော့ဖြင့် အဟုတ်လုပ်ရင် ခဏပဲ (မှန်ပါ ဘုရား)။

ဒါနဲ့ ဒကာသစ် သူ့ကို “ ကိုယ်သာနာ၍ စိတ်မနာစေနဲ့ ”
ဒါဟောလိုက်တယ် (မှန်ပါ)။

ကိုယ်သာနာ၍ စိတ်မနာစေနဲ့ ဆိုတာ ကိုယ်ကတော့ ခဏ
ခဏ အနာပေါက်ပြီး ပျက်စီးနေမှာဘဲ (မှန်ပါ) နာမ်တည်း
ဟူသော စိတ်ကလည်း ပျက်စီးနေမှာဘဲ၊ ရုပ်တည်းဟူသော
ကိုယ်ကလည်း ပျက်စီးနေမှာဘဲ (မှန်ပါ) စိတ်က မနာစေနဲ့
ဆိုတာ ဉာဏ်က တစ်ခါတည်း ဥပ ကွာထားလိုက်စမ်းပါ
(မှန်ပါ) ရှင်းပလား (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဉာဏ်က ဥပေက္ခာ ထားလိုက်စမ်းပါ၊ ဪ သူ
သဘောက ဒီလိုကိုး၊ သူ့သဘောက ဒီလိုကိုးဆိုပြီး ကိုယ်က
ဒီအတိုင်းသာ ရှုနေစမ်းပါတဲ့၊ ဒီအတိုင်း ရှုနေလို့ဆိုရင်ဖြင့်
ဝိပဿနပေက္ခာ ဉာဏ်ရင့်မယ် (မှန်ပါ) ဝိပဿနပေက္ခာ
ဉာဏ်ရင့်မယ်၊ သင်္ခါရပေက္ခာ ဉာဏ်တက်သွားမယ်၊ သင်္ခါရပေက္ခာ
ဉာဏ်လည်း ရင့်လာပါရော မဂ်ဉာဏ် ပေါ်လာတာဘဲ (မှန်ပါ)
ရှင်းပလား (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒီဒကာကြီးတွေ ဘဝပေါင်းထောင့်ငါးရာ နို့ချို
တိုက်ပြီး ပြုစုခဲ့တဲ့ အမေမိဘတွေ တရားဟောဘာ ဒါပါတဲ့

(မှန်ပါ)။

ခန္ဓာကိုယ်က ဖေါက်ပြန်ပျက်စီးငြားသော်လည်း စိတ်က
တော့ ဖေါက်ပြန်ပျက်စီးတဲ့နောက် မလိုက်ဘဲနဲ့ လျစ်လျူရှုတဲ့
ဉာဏ်နဲ့ကြည့်လိုက်စမ်းပါတဲ့ (မှန်ပါ) ဒါပြောတာဘဲ
(မှန်ပါ) ပေါ်ကြပလား (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

ကောင်းပြီ ဒါနဲ့ ဘုရားကလည်း ဒါပဲဟောသွားတယ်၊
ကြွသွားတယ်၊ ကြွသွားတော့ ဒကာကြီး အင်မတန် ဝမ်းသာတယ်
..... (မှန်ပါ) သူတရားနာရတာ “ကိုယ်သာနာ၍ စိတ်မနာစေနဲ့”
တဲ့။

ကိုယ်တွေကတော့ နာမကာယ ဂူပကာယတွေကတော့
ကိုယ်တွေပဲ၊ အဲဒါတွေကတော့ ဖေါက်ပြန်ပျက်စီးနေမှာဘဲ၊
စိတ်ကတစ်သမတ်တည်း ထားတဲ့၊ ဪ သူသဘော
သူဆောင်တာ ဒီလိုကိုး ဒီလိုကိုး၊ ဒီလို ရှုရမတဲ့
ဆိုတာ သူကဒါလောက်ဘဲ မှတ်တတ်တယ် (မှန်ပါ)။

အသက်အရွယ်ကလည်း ကြီးတော့ ခုနစ်ဆယ်ကျော်တွေ
ဖြစ်နေတော့ တရားကလည်း နှစ်လုံးတည်း ဟောတယ်၊ ကိုယ်သာ
နာ၍ စိတ်မနာစေနဲ့ ဒကာကြီး၊ ဒါလောက်ဘဲ ဟောထားတယ်
..... (မှန်ပါ)။

ဒါနဲ့ ဘုရားလည်း ကြွသွားရော ရှင်သာရိပုတ္တရာကလည်း

ပဉ္စမအကြိမ်

အဲဒီမှာ မနီး-မဝေးမှာရောက်နေတယ် (မှန်ပါ)။

ဒါနဲ့ နကုလပိတာ ဒကာကြီးက အင်း ရှင်သာရိပုတ္တရာရောက်နေရင်ဖြင့် သွားဦးမှဘဲ ကိုယ်လည်း ဒီနေ့ အင်မတန် ဆုကြီး လာဘ်ကြီး ရတဲ့နေ့ပဲ။ သွားဦးမှဘဲဆိုပြီး သကာလ သွားတယ်။

သွားတော့ ရှင်သာရိပုတ္တရာက ဆီးပြီး နှုတ်ဆက်တယ်။ ဒကာကြီး မျက်နှာတွေ-ဘာတွေ တယ်ကြည်လင် ရွှင်လန်းလာပါဦး။ ဒီနေ့ သားတော်ကြီးက တရားထူး တရားမြတ် တွေ အမေ အဖေများ ချီးမြှင့်လိုက်တယ် ထင်တယ်။ ကျုပ်တို့လည်း မနာရဘူးလားဗျာ ဒီတရားတွေကို။

ဟာ အရှင်ဘုရား ဒီနေ့ အင်မတန်ထူးတဲ့နေ့ပဲ။ တပည့်တော် သားကြီးက တရားဟောတဲ့နေ့၊ တရားထူး တရားမြတ်ပေးတဲ့နေ့၊ တပည့်တော် သိပ်ဝမ်းမြောက်ပြီး နေတယ်။

ဒါဖြင့်ဗျာ ကျုပ် ဟောစမ်းပါတဲ့ ရှင်သာရိပုတ္တရာက အနားကနေပြီး သူပြောပြန်တာပေါ့လေ (မှန်ပါ)။

အရှင်ဘုရားတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ဆောင်နေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ သ၍မှာ ဘယ်အခါကာလမှ ရောဂါမကင်းဘူးတဲ့ ဘုရား။ လူမိုက်သာ ရောဂါကင်းတယ်လို့ ပြောနေတာဘဲ။ ဒါပဌမဟော

တယ် (မှန်ပါ)။

ကိုယ်သာနာ၍ စိတ်မနာစေနဲ့လို့ ဟောတယ်။

ဟာ တယ်ကောင်းတဲ့တရားပဲ ခင်ဗျားဟာ၊ တရားထူး တရားမြတ်တဲ့ ခင်ဗျားရလာတာ၊ ကျုပ်ရှင်းပြောစမ်းပါဦးဗျ ကိုယ်သာနာ၍ စိတ်မနာစေနဲ့ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပါယ်ကလေးဖြင့်။

အို တပည့်တော်က သူတရားတိုတိုနာခဲ့ရတယ်၊ တိုတိုပဲ ဒါပဲ ပြောတတ်တယ်၊ အရှင်ဘုရား အားကိုးပြီး သကာလ အကျယ်ချဲ့ပြီး ဟောဘို့ တပည့်တော် အရှင်ဘုရားဆီ လာခဲ့တာပါ။

ကဲဗျာ ဒါဖြင့် ကျုပ်က အကျယ်ချဲ့ပါ့မယ်၊ ကဲ ဒကာကြီးနားထောင်ဗျ၊ ကျုပ် အကျယ်ချဲ့မယ်၊ အရိယာ မျက်လုံး မရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်က ခန္ဓာကိုယ်ကို ရူပက္ခန္ဓာကိုလည်း ငါ ငါ့ဥစ္စာ ထင်မှာဘဲ (မှန်ပါ) ဝေဒနာက္ခန္ဓာကိုလည်း ငါ ငါ့ဥစ္စာ ထင်နေတာဘဲတဲ့ အရိယာမျက်လုံးမရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်က (မှန်ပါ) ခန္ဓာငါးပါးစလုံး ငါ၊ ငါ့ဥစ္စာထင်နေတယ်တဲ့၊ အဲဒီတော့ ငါ၊ ငါ့ဥစ္စာ ထင်တော့ ခန္ဓာငါးပါး တစ်ပါးပါးက ပျက်သွားတဲ့အခါကျတော့ ဟာ ငါ့ကိုယ်ကျိုးနည်းပြီဆိုတော့ သောကပရိဒေဝ ဒုက္ခဒေါ မနဿက လိုက်လာတယ် (မှန်ပါ) ငါ့ဥစ္စာ ထင်နေတဲ့အတွက် (မှန်ပါ)။

ခန္ဓာငါးပါးကို ငါ၊ ငါ့ဥစ္စာထင်နေတဲ့အတွက် ဒကာဒကာမ
တွေ ခန္ဓာငါးပါးက ဖောက်ပြန်ပျက်စီးတော့ ဘာဖြစ်သွားသတုံး
..... (သောက ပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿ ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား)
နောက်ကလိုက်တယ် (မှန်ပါ)။

အဲဒါ ကိုယ်နာပြီး စိတ်နာတယ် (မှန်ပါ) ကိုယ်က
တော့ လည်း နာလို့ ပျက်စီးတာဘဲမဟုတ်လား (မှန်ပါ) စိတ်
ကလည်း နောက်က လိုက်မနာဘူးလား (နာပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒါ ဒကာကြီးမှတ်ထားတဲ့ ခန္ဓာငါးပါးကို ငါ့ကိုယ် ငါ့ဟာ
ငါ့ဥစ္စာထင်နေတဲ့ အရိယာတို့၏ မျက်လုံးမရတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်များတော့၊
ခန္ဓာငါးပါးကို ငါ့ကိုယ် ငါ့ဟာ ငါ့ဥစ္စာ ထင်နေတော့၊ ဒကာကြီး
ခန္ဓာငါးပါးက ဖောက်ပြန်ပျက်စီးသွားတဲ့အခါကျတော့ သောက
ပရိဒေဝ ဒုက္ခဒေါမနဿတွေက အဲဒါကိုယ်နာ စိတ်နာကြီးရတယ်
..... (မှန်ပါ) အရှင်သာရိပုတ္တရာက ချဲ့ဟောတယ် (မှန်ပါ)
ကိုယ်သာနာ၍ စိတ်မနာစေနဲ့လို့ ခင်ဗျား သားတော်ကြီးက
ဟောတာကတော့ ကိုယ်ကတော့ဖြင့် ခန္ဓာငါးပါးကတော့ဖြင့်တဲ့
ပင်ကို ဖောက်ပြန်ပျက်စီးတတ်တဲ့သဘောမို့ ဖောက်ပြန်ပျက်စီး
နေမှာဘဲ (မှန်ပါ) ဪ သူ့သဘောဘဲ၊ သူ့သဘောဘဲ
လို့ကြည့်နေတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကတော့ မနာဘူးဗျတဲ့စိတ်က (မှန်ပါ)
ရိပ်မိပလား (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

ပဉ္စမအကြိမ်

သူသဘောဘဲ သူသဘောဘဲ၊ ဒါ ခန္ဓာ၏သဘော၊
 ခန္ဓာ၏ဖြစ်စဉ်၊ ခန္ဓာ၏ထုံးတမ်း၊ ခန္ဓာ၏ ‘ဓမ္မတာဆိုပြီးသကာလ
 ထိုင်ကြည့်နေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်က ရေစီးနေတာ’ ထိုင်ကြည့်နေတော့
 ရေဆိုတာ မြစ်ညာက စီးနေတာဘဲ၊ ရေတွေ ကုန်ပါပေါ့လား.....
 လို့ ပြောဖို့မလိုဘူး၊ အောက်မှာ ရေတွေဟာ စီးကုန်ပါပေါ့လားလို့
 ပြောဖို့မလိုဘူး၊ တစ်ခါတည်း သူသဘောဟာ အထက်က ရေဟာ
 အောက်စီးမြဲ စီးနေတာဘဲ..... ဆိုသလို ဒီခန္ဓာကိုယ်ကြီးဟာ
 လည်း ဖောက်ပြန်ပျက်စီးပြီးသကာလ နေတဲ့ဥစ္စာ ပင်ကို
 သဘောပဲ၊ သူပင်ကိုယ်သဘောပဲ၊ ဖောက်ပြန်ပျက်စီးတိုင်းသာ
 ကြည့်နေပါ (မှန်ပါ)။

အဲဒီတော့ ကြည့်နေတဲ့အခါကျတော့ ခုနင်က သင်္ခါရ
 တရားကို ဥပေက္ခာရှုနေတော့၊ ဝိပဿနာရှုနေတော့ ဝိပဿ
 နုပေက္ခာပဲလာဖြစ်တယ်တဲ့၊ ဥပေက္ခာဉာဏ်နဲ့ ကြည့်နေတာ
 (မှန်ပါ)။

အဲဒီတော့ ဥပေက္ခာဉာဏ်နဲ့ ကြည့်နေမှန်းသိတော့
 နောက်က သောက ပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿ လိုက်သေးရဲ့လား
 (မလိုက်ပါဘုရား)။

မလိုက်တော့ ကိုယ်သာနာ၍ (စိတ်မနာပါဘုရား)
 အဲ အရိယာမျက်လုံးမရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကတော့ ကိုယ်နာ စိတ်နာ

တဲ့..... (မှန်ပါ) ရှင်းပလား..... (ရှင်းပါပြီ)။

အရိယာမျက်လုံး အရိယာတို့၏ တပည့်သားဖြစ်တဲ့ မျက်လုံးတပ်ကြည့်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များကတော့ ၊ ကိုယ်ကတော့ဖြင့် ထုံးစံအတိုင်း လူတိုင်းနာသလို နာတာပဲနော် (မှန်ပါ) စိတ်ကတော့ နာသေးသလား..... (မနာပါဘုရား)။

အဲဒါကြောင့်စိတ်ကတော့မနာဘူးတဲ့၊ ကိုယ်ကတော့ဖြင့် ဘုရားခန္ဓာကိုယ်ကစပြီး အနာတွေနဲ့ ဖောက်ပြန်ပျက်စီးနေတာဘဲ (မှန်ပါ) သဘောကျပလား..... (ကျပါပြီ) ကိုယ်ခန္ဓာက မဖောက်ပြန် မပျက်စီးဘူးလို့ ရှိသေးသလား..... (မရှိပါဘုရား) သဘောပါကြပလား..... (ပါ ပါပြီ)။

သို့သော် နောက်ကနေပြီး ဒကာဒကာမတွေက အင်း ကိုယ်ကျိုးနည်းပြီး၊ ဒါကလေး ပျောက်သွားတာ ခက်ပြီဆိုတော့ တကယ်ကို နားဝေးသေးပါတယ်ဆိုလို့ရှိရင် ဒီဝေဒနာ ဒီတောင်ကမှ တက်ပါ့မလားဆိုတာက သောက ပရိဝေဒလာပြီ (မှန်ပါ) မဟုတ်ဘူးလား..... (မှန်ပါ)။

အဲဒါဖောက်ပြန်ပျက်စီးမှုမြင်လို့လား..... မမြင်လို့လား (မမြင်လို့ပါဘုရား) မမြင်ဘူး၊ သို့သော် ချမ်းသာတယ်ဆိုရင် မိုးထိအောင် မော်ချင် မိုက်ချင်တဲ့စိတ်တွေက (မှန်ပါ) သုခ ဝေဒနာကြောင့် မာန်မာနတွေ မလာဘူးလား..... (လာပါတယ်

ဘုရား)။

အဲဒါမျိုးတွေလည်း ဖောက်ပြန်ပျက်စီးတာ သူသိသေးရဲ့။
လား (မသိပါဘုရား) အဲ မသိတဲ့အခါကျတော့ အဲဒီ
သုခကလေးက ပျောက်သွားတဲ့အခါကျတော့၊ မွဲတေသွားတဲ့အခါ
ကျတော့ ကိုယ်ကျိုးနည်းပြီတဲ့ (မှန်ပါ) ဒုက္ခ ဒေါမနဿတွေ
နောက်က မလိုက်ဘူးလား (လိုက်ပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒါတွေကတော့ ကိုယ်နာ စိတ်နာတယ် (မှန်ပါ)
ကိုယ်ဆိုတာ ဒီကိုယ်ကြီးကိုဆိုတာမဟုတ်ဘူး (မှန်ပါ) ခန္ဓာငါး
ပါးစလုံးကိုဆိုတာ (မှန်ပါ) သဘောကျပလား (ကျပါပြီ)။

ခန္ဓာကအပေါင်းအစုကြီးကိုဆိုပါတယ် (မှန်ပါဘုရား)
အပေါင်း အစုကြီးကို၊ တစ်ခုတစ်ခုစီကိုလည်း ကိုယ်ဆိုနိုင်ပါတယ်၊
ဒါကြောင့် နာမကာယ ဂူပကာယလို့ ဘုရားက ဟောလိုက်တယ်
..... (မှန်ပါ) နာမကာယ-နာမ်အပေါင်းအစုကို ဆိုပါတယ်
(မှန်ပါ) ဂူပကာယ-ရုပ်အပေါင်းအစုကို ဆိုပါတယ် (မှန်ပါ)။

ဒါကြောင့် ကိုယ်နာ၍ စိတ်မနာစေနဲ့လို့ ဟောလိုက်တော့
ဒကာဒကာမတွေ အရိယာမျက်လုံးရှိမှ ကိုယ်သာနာ၍ စိတ်မနာမှာ
..... (မှန်ပါ) အရိယာမျက်လုံးမရှိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကတော့ ကိုယ်နာရင်
..... (စိတ်နာပါတယ်ဘုရား)။

စိတ်နာလို့ရှိရင်ဖြင့် တဲ့ ခန္ဓာငါးပါးတစ်ခုခုထဲက နာ

ပဉ္စမအကြိမ်

တယ်၊ ပျက်စီးတယ်၊ ဖောက်ပြန်တယ်၊ အနိစ္စသဘော ပြောနေ
တယ်၊ ဒုက္ခဒေါမနဿလာပြီ..... (မှန်ပါ) ကိုယ်က အနိစ္စဖြစ်ရင်
သူက မျက်ရည်ကျပြီ (မှန်ပါ)။

ကိုယ်က အနိစ္စပြောရင် သူက ဥပေက္ခာထားနိုင်မှ တရား
မှန် ကိုး (မှန်ပါ) အနိစ္စလို့မြင်တော့ ကိုယ်က ဥပေက္ခာ
သဘောနဲ့ မောင်ချစ်စိန်ထားပါမှ တရားမှန်ကိုး (မှန်ပါ
ဘုရား) နို့မဟုတ် မှန်နိုင်ပါ့မလား (မမှန်နိုင်ပါဘုရား)
သဘောပါကြလား (ပါ ပါပြီ)။

ဒါဖြင့် ဒီလိုဆိုတော့ ဒုက္ခဒေါမနဿ မချုပ်ဘူးလား.....
(ချုပ်ပါတယ်ဘုရား)။

ကဲ ဒါဖြင့် ၂-နံပါတ်အကွက်ထဲမှာ ရှိတာတွေဟာ
သူက နာမည်တရားချည်းပဲ၊ ဖောက်ပြန်ပျက်စီးမည့်တရားချည်းပဲ
..... (မှန်ပါဘုရား)။

ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ၂-နံပါတ်ထဲမှာ ရှိတဲ့ ခန္ဓာငါးပါးဟာ ဘာတဲ့
တုံး..... (ဖောက်ပြန်ပျက်စီးမည့်တရားချည်းပါဘုရား) ဖောက်ပြန်
ပျက်စီးမည့် တရားချည်းမှတ်လိုက်စမ်းပါ (မှန်ပါ)။

အဲဒါကို ကြားကနေပြီး မဂ်ဉာဏ်ကလေးသွင်းပြီး
သကာလ ကြည့်စမ်းပါ (မှန်ပါ) ကြည့်တဲ့အခါကျတော့
နောက်က ဒုက္ခဒေါမနဿ လိုက်သေးရဲ့လား (မလိုက်ပါ)

သောကပရိဒေဝကော (မလိုက်ပါ) တဏှာ ဥပါဒါန် ကံကော
..... (မလိုက်ပါ) မလိုက်ပါဘူးတဲ့ (မှန်ပါ)။

အဲဒီတော့ ၂ - အကွက်က ဘယ်လိုပင် ဖေါက်ပြန်ပျက်စီး
နေငြားသော်လည်း ၃ - နံပါတ်ဆိုတဲ့ သောကပရိဒေဝ ဒုက္ခဒေါမန
သတဏှာ ဥပါဒါန် ကမ္မဘဝ, အဝိဇ္ဇာ သင်္ခါရဆိုတဲ့ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်
သုံးမျိုး ၃ - နံပါတ်မှာ လာသေးရဲ့လား: (မလာပါဘုရား)။

ဘာကြောင့်တဲ့ ကိုယ်သာနာ၍ (စိတ်မနာလိုပါ
ဘုရား) စိတ်မနာဘူးဆိုတာကလည်း မဂ်စိတ်က နာတဲ့စိတ်
မဟုတ်ဘူး: (မှန်ပါ) ဖြစ်ပျက်ရှုတဲ့ စိတ်ကိုးဗျ (မှန်ပါ)။

ဖြစ်ပျက်ရှုတဲ့ စိတ်ဆိုတာ နာစိတ်လား: အမှန်သိတဲ့
စိတ်လား: (အမှန်သိတဲ့ စိတ်ပါ) အဲဒါ အရိယာတို့၏ တပည့်
သားမျက်လုံးနဲ့ ကြည့်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်မှ အမှန်သိတဲ့မျက်လုံးက ပေါ်တာ
..... (မှန်ပါ)။

နို့မဟုတ် ဘာမှမသိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကတော့ ပျက်စီးရင်
၃ - နံပါတ်က ငိုပွဲဆင်တာဘဲ (မှန်ပါ) ၂ - နံပါတ်က ပျက်စီး
ရင် (၃ - နံပါတ်က ငိုပွဲဆင်ပါတယ်ဘုရား)။

အင်း: ၂ - နံပါတ်က တစ်ခါ သုခကလေး ပေါ်လာရင်
၃ - နံပါတ်က ပြီးတဲ့တဏှာ ဥပါဒါန် လာတာဘဲ (လာပါတယ်
ဘုရား)။

တစ်ခါတလေများ အလုပ်ကိစ္စတွေက များတော့ ၂ - နံ
ပါတ်က ဘာဖြစ်နေနေ သူက မသိချင်ယောင်နေတော့ အဝိဇ္ဇာ
သင်္ခါရ လာပြန်တာဘဲ (မှန်ပါ) မလာဘူးလား (လာပါ
တယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ၃ - နံပါတ်မှာ မောင်ချစ်စိန် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်၏
တဏှာ ဥပါဒါန် ကံတွင် လာတာမဟုတ်ဘူး၊ သောက ပရိဒေဝ
လည်းလာတာဘဲ (မှန်ပါ) အဝိဇ္ဇာ သင်္ခါရကော (လာပါ
တယ်) လာတော့ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်သုံးမျိုးလာတယ် (မှန်ပါ)။

အစက၊ လာတဲ့ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်လည်း လာတယ် ၊
အလယ်က ဖောက်တဲ့ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကော (လာပါတယ်)
အဆုံးက၊ နေပြန်ပတ်တဲ့ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကော (လာပါတယ်
ဘုရား)။

လာတော့ မောင်သစ်ရေ ဒါဟာ ကိုယ်နာလို့ စိတ်နာ
တာဟာ ဒီ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တွေပဲ (မှန်ပါ)။

ဒီသုံးခုစလုံး လွတ်သွားရင် ကိုယ်သာနာ၍ စိတ်မနာဘူး
..... (မှန်ပါ) သဘောကျပလား (ကျပါပြီဘုရား)။

သုံးခုစလုံး လွတ်သွားရင် (ကိုယ်သာနာ၍ စိတ်
မနာပါ) အဲဒီကျတော့ ကိုယ်သာနာ၍ စိတ်မနာလို့မှတ်
(မှန်ပါ) သုံးခုထဲက တစ်ခုခုလာရင် (ကိုယ်နာပြီး စိတ်နာပါ
တယ်ဘုရား)။

သုံးခုစလုံးမလာဘူးဆိုရင် (ကိုယ်သာနာ၍ စိတ်
မနာပါဘုရား) ကိုယ်နာပြီးသကာလ စိတ်က မနာသောကြောင့်
သူတော့ဖြင့် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်သုံးမျိုးချုပ်သောကြောင့် ဒကာ
ဒကာမတို့ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်သုံးမျိုးချုပ်တယ်ဆိုရင် ဒါနိဗ္ဗာန်ပဲ
(မှန်ပါ) ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ နိရောဓပဲ (မှန်ပါ)။

ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် အစသုံးမျိုး ချုပ်ကတည်းကိုက ဟိုဘက်မှ
ဘာလာစရာ ရှိသေးသလဲ (မရှိပါ) ဇာတိ ဇရာ မရဏတွေ
လာဦးမှာလား (မလာပါဘုရား)။

အစတွေ အဝိဇ္ဇာက စ၊ ချုပ်လည်း မောင်ချစ်စိန် အချုပ်
ဘဲ (မှန်ပါဘုရား) တဏှာက စ၊ ချုပ်လည်း (အချုပ်ပါ
ဘဲဘုရား) အချုပ်ဘဲ။

ဒေါသက စ၊ ချုပ်ပြန်တော့ အဝိဇ္ဇာသင်္ခါရဆိုတဲ့ ပဋိစ္စ
သမုပ္ပါဒ် ပြန်ပတ်သေးရဲ့လား (မပတ်ပါဘုရား)။

အဲဒါ သုံးမျိုးစလုံး ချုပ်တာသည် ကိုယ်သာနာ၍ စိတ်
မနာဘူး (မှန်ပါ)။

သုံးမျိုး တစ်ခုခုပေါ်လာရင် (ကိုယ်နာ၊ စိတ်နာပါ
ဘုရား) ကိုယ်နာ၊ စိတ်နာဆိုတဲ့ သဘောဟာ ဒါဟောနေတာ
..... (မှန်လှပါဘုရား)။

ဒီဥစ္စာ အရင်တုန်းက ဟောပါတယ်၊ ဒါလောက်စိပ်စိပ်

မပြောဘူး (မှန်ပါ) အခုတော့ သေချာကြပလား
(သေချာပါပြီဘုရား)။

ကိုယ်နာ၊ စိတ်နာဆိုရင် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ဘယ်နှစ်မျိုး
လာသတုံး (သုံးမျိုးလာပါတယ်ဘုရား)။

အဲ၊ ကိုယ်နာ၊ စိတ်မနာဆိုရင် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်သုံးမျိုးစလုံး
ပြတ်တယ်၊ မပြတ်ဘူးလား (ပြတ်ပါတယ်) ဖြစ်ပျက်-မဂ်၊
ဖြစ်ပျက်-မဂ်ပဲ ရှိတော့တယ် (မှန်ပါ) သောက ပရိဒေဝ
ဒုက္ခ ဒေါမနဿ လာသေးရဲ့လား (မလာပါဘုရား) တဏှာ
ဥပါဒါန် ကံ (မလာပါဘုရား) အဝိဇ္ဇာ သင်္ခါရ (မလာပါ
ဘုရား)။

မလာတော့ ကိုယ်သာနာ၍ (စိတ်မနာပါ) စိတ်မနာ
ဘူးဆိုတဲ့ဥစ္စာ ဝိပဿနာဉာဏ်နဲ့ရှုမှ ကိုယ်သာနာ၍ စိတ်မနာတာ
..... (မှန်ပါ) ဝိပဿနာမရှုတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်မှာ ဒီသုံးမျိုး တစ်ခုခုလာမယ်
..... (မှန်ပါ)။

တစ်နည်းအားဖြင့်တော့ သုံးမျိုးစလုံးသော်လည်းကောင်း
လာမယ် (မှန်ပါ) လာလို့ရှိရင်ဖြင့် ဒါ အပါယ်သွားဘို့ချည်း
ဘဲ မှတ်ပါ (မှန်ပါ) ရှင်းပလား (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ကံ ယနေ့ ဒီတွင် တော်ကြဦးစို့။

သာဓု သာဓု သာဓု။